UC-NRLF
$B 624 796
891
M788
1910

TYPES

OF

STANDARD SPOKEN ENGLISH

AND ITS CHIEF LOCAL VARIANTS

TWENTY-FOUR PHONETIC TRANSCRIPTS

FROM "BRITISH CLASSICAL AUTHORS"

OF THE XIXTH CENTURY (HERRIG-FOERSTER, VOL. II.)

BY

MARSHALL MONTGOMERY, M.A.

ENGLISH LEKTOR AT THE UNIVERSITY OF GIESSEN,
LATE OPEN CLASSICAL SCHOLAR OF LINCOLN COLLEGE
OXFORD

STRASSBURG
VERLAG VON KARL J. TRÜBNER
1910.

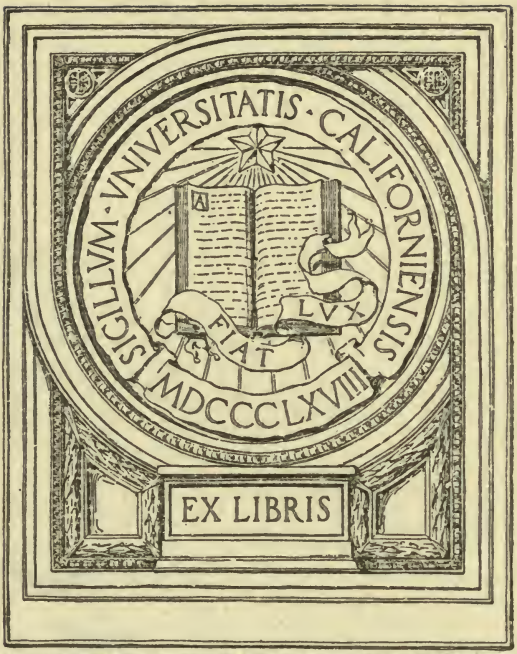
SIGILLVM · VNIVERSITATIS · CALIFORNIENSIS
FIAT LVX
MDCCCLXVIII
EX LIBRIS

891
M788

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

http://www.archive.org/details/typesofstandards00montrich

TYPES

OF

STANDARD SPOKEN ENGLISH

AND ITS CHIEF LOCAL VARIANTS

TWENTY-FOUR PHONETIC TRANSCRIPTS

FROM "BRITISH CLASSICAL AUTHORS"

OF THE XIXTH CENTURY (HERRIG-FOERSTER, VOL. II

BY

MARSHALL MONTGOMERY, M.A.

ENGLISH LEKTOR AT THE UNIVERSITY OF GIESSEN,
LATE OPEN CLASSICAL SCHOLAR OF LINCOLN COLLEGE
OXFORD

UNIV. OF CALIFORNIA

STRASSBURG,
VERLAG VON KARL J. TRÜBNER
1910.

Carl Georgi, Universitäts-Buchdruckerei in Bonn

891
M788

Prefatory Note.

The primary object of this book is to provide practice in reading phonetic texts; it is specially designed for the use of students of English in the Practical Seminar at the University of Giessen (Hessen), though it is hoped that it will prove acceptable at other Universities and to private teachers and students. The brief introductory remarks are only intended to clear up some specially important points. A general acquaintance with the elements of English phonetics is assumed.

The transcription is so far as possible identical with that adopted by Professor Dr. W. Horn (Giessen University) in his 'Historische Neuenglische Grammatik'. This system is practically that employed in Grieb-Schröer's Dictionary and widely used by German and other students of philology. Persons already familiar with Dr. Sweet's transcription or with that of the Association Phonétique Internationale should not have much difficulty in mastering the present system, which differs only in a few points from those mentioned.

The term 'Standard English' implies no absolute rigidity in the pronunciation of Modern English. It means English as commonly spoken by well-educated people in London and the South of England generally; for example, at the Universities of Oxford and Cambridge and at the Great Public Schools [1]).

1) The basis of my transcription is my own pronunciation, modified in those cases where I believe it to differ from the normal. In doubtful cases I have followed one or other of the authorities mentioned in my list.

283806

Similarly the three Types, of which specimens are given, are distinguished on a rather artificial, but none the less convenient principle; they are not in reality exclusive, for the same speaker will often on the same occasion employ forms now of one type, now of another.

Several of the specimens in Type C have been put at my disposal by the kindness of friends whose names will be found above the transcripts, but to all of whom I wish here to express my warmest thanks for the help which has been so willingly and ably given me and without which this part of my book would be sadly incomplete. I desire also to express my sincere gratitude to the ladies and gentlemen who have so kindly submitted to the ordeal of transcription.

Finally I owe a very special debt of gratitude to my respected friend and Seminar-Direktor, Professor Dr. Wilhelm Horn, who not only presented me with the idea of this little work, but also gave me invaluable assistance in seeing it both into and through the press. By generously undertaking to read through the proof-sheets he has safeguarded me against many of the pitfalls which specially beset the phonetician in transcribing his texts, although, of course, the final responsibility for the work rests with myself alone.

For kind permission to transcribe from the texts in Herrig-Förster's 'British Classical Authors' (George Westermann, Braunschweig 1908) I desire to thank the editor and publisher of that anthology. In confining my selections to passages from vol. II (XIXth Century) I have sought to avoid all antiquated phraseology.

Marshall Montgomery.

Giessen, Michaelmas, 1910.

Contents.

Page

Prefatory Note 3
Introductory Information 7
Table of Sounds 11

Transcripts:

Type A. Elaborate Pronunciation.

I. (Recitative.) Wordsworth — *Sonnet Composed on Westminster Bridge* 16
II. (Recitative.) Keats — *Ode on a Grecian Urn* . . 17
III. (Rhetorical.) Carlyle — *The Everlasting Yea* . . . 19
IV. (Dramatic.) Swinburne — *Mary Stuart takes leave of Scotland* 22

Type B. Normal Pronunciation.

I. S. T. Coleridge — (from) *Kubla Khan* 24
II. R. Southey — *Nelson before Trafalgar* 25
III. Scott — *Coronach* (from "*The Lady of the Lake*"). 26
IV. Scott — *Amy Robsart before Queen Elizabeth* . . 27
V. Charles Lamb (Elia) — *Dream-Children* 30
VI. Tennyson — *Ulysses* 35
VII. Robert Browning — *My Last Duchess* 38

Type C. Rapid Pronunciation.

a) in Standard English.

I. Thomas Moore — *Song from "Irish Melodies", No. 5* 40
II. Rudyard Kipling — *The Story of Muhammad Din* 41
III. Charles Kingsley — *Charity* 46

b) Variants of Standard English: Page

Pronunciation of Individuals from Various Localities.

IV. *No. III (C.) in Southern English (London)* 47
V. „ *in S. English (of West Country)*, . . . 52
with notes on London and Northern variants 57
VI „ *in S. English (N. English and N. Irish Influence)* 53
VII. „ *in Northern English (Southernised)* . . 60
VIII. „ *in North of Ireland English (modified)* 61
IX. „ *in South of Ireland English (E. County)* 66
X. „ *in N. American English (Eastern State, S. Influence)* 67
XI. „ *in N. American English (N. Western State)* 74
XII. „ *(Fragment) in typical Scottish Pronunciation (E. Counties)* 75
XIII. „ *(Fragment) in natural Hessian English, with notes on main faults to avoid* . 78

Addenda et Corrigenda 80

Introductory Information.

The Symbols and their Values.

The following list contains all the symbols used in the transcription for the various sounds of Standard English. Opposite each symbol will be found a key-word, which, wherever possible, begins with the sound represented by this symbol. The sounds represented by the symbols *ž ŋ u* are not found at the beginning of native English words; hence *ž* and *u* are the second sounds in their key-words, while *ŋ* is the third sound in the word 'sing'.

The voiceless sound is put immediately before the corresponding voiced sound where these exist in pairs, e. g. *p, b.* Column I gives the key-words in their ordinary spelling, Column II shows the phonetic symbols for the spoken form.

		I (written)	II (spoken)
Consonants.			
Stops.	*p* as in	*path*	*pāþ*
	b „ „	*bath*	*bāþ*
	t „ „	*tie*	*tai*
	d „ „	*die*	*dai*
	k „ „	*Kate*	*keit*
	g „ „	*gate*	*geit*

				I (written)	II (spoken)
Fricatives.	*u̯*	as	in	*which*	*u̯itš*
	u̯	,,	,,	*witch*	*u̯itš*
	f	,,	,,	*fine*	*fain*
	v	,,	,,	*vine*	*vain*
	þ	,,	,,	*thigh*	*þai*
	đ	,,	,,	*thy*	*đai*
	s	,,	,,	*seal*	*sīl*
	z	,,	,,	*zeal*	*zīl*
	š	,,	,,	*sure*	*šūə*
	ž	,,	,,	*azure*	*æžə*
	ɹ	,,	,,	*red*	*ɹed*
	j	,,	,,	*yes*	*jes*
	h	,,	,,	*hope*	*houp*
Liquids.					
(Rolled or trilled)	*r*	,,	,,	*red*	*red*
(Lateral or divided)	*l*	,,	,,	*life*	*laif*
Nasal Consonants.	*m*	,,	,,	*mad*	*mæd*
	n	,,	,,	*not*	*nǫt*
	ŋ	,,	,,	*sing*	*siŋ*
Vowels (Front).	*ī*	,,	,,	*eel*	*īl*
	i	,,	,,	*ill*	*il*
	į	,,	,,	*enough*	*įnύf*
	e	,,	,,	*end*	*end*
	ę̄	,,	,,	*air*	*ę̄ə*
	æ	,,	,,	*at*	*æt*
(Mixt).	*ə*	,,	,,	*ado*	*ədū́*
	ə̄	,,	,,	*earl*	*ə̄l*
(Back).	*ǫ*	,,	,,	*odd*	*ǫd*
	ǭ	,,	,,	*awed*	*ǭd*

			I (written)	II (spoken)
Vowels (Back).	*ā*	as in	*art*	*āt*
	ɒ	„ „	*utter*	*ɒtə*
	u	„ „	*pull*	*pul*
	ū	„ „	*ooze*	*ūz*
(Diphthongs.)	*ei*	„ „	*aid*	*eid*
	ę̄ə	„ „	*air*	*ę̄ə*
	ai	„ „	*isle*	*ail*
	au	„ „	*owl*	*aul*
	ou	„ „	*owe*	*ou*
	oi	„ „	*oil*	*oil*
The weak form of *ai* is. . .	*əi*	„ „	*I'll do it now*	*əil dū it náu*

Additional Signs.

¯ placed over a symbol shows that the sound is long.

˘ placed over a symbol shows that the sound is short; but it not usually inserted, if the sound is short by nature.

≍ placed over a symbol indicates that the sound is half-long (i. e. a shortened long or a lengthened short sound).

ˈ placed over a monophthongal vowel or over the first element of a diphthong shows that the syllable in which it occurs is stressed [1]). As a rule only word-stress is indicated, but in Type C,

1) The stress normally falls on the first syllable which contains a strong vowel. Hence in the text the stress-accent ˈ is generally only printed when some later syllable receives the main stress; e. g. *sœtj(u)əɹéišn* (saturation). Neither *ə* nor *ę* is ever stressed.

Nos. IV and IX, the sentence-stress is shown throughout.

_ placed under a symbol shows that the sound, though naturally voiced, is there spoken voiceless. E. g. b̲ is a voiceless *b* (= a weak *p*).

i̯ is the semi-vowel intermediate between *i* and *j*, i. e. very faintly fricative.

m̥ n̥ l̥. Printed thus, the consonant forms a separate syllable, e. g. *gādn̥* (garden). This is not usually indicated, as the sign is unnecessary save where a vowel follows; e. g. *gādn̥iŋ* (3 syllables), *gādniŋ* (2).

The following symbols occur only in foreign words or in Type C (Pronunciation of particular individuals).

	(written)	(spoken)
x as in	*hoch* (Germ.)	*hōx*
	loch (Scot.)	*lǫx*
ɪ̯ „ „	*Verein* (Germ.)	*fərɪ̯ain*
	the idea	*đį ɪ̯áidiə* (Amer.)
ō (*tense*) „ „	*Goethe*	*gōtə* (Germ.)
ö (*lax*) „ „	*fellow* (Eng.)	*felö*
aˡ, *əˡ*, *ǫˡ* „ „	*far*	*fāˡ* (Ir.)

The ˡ is here 'coronal' (see Note 2 in C. IX).

a as in *man* *man* N. Eng.

is the sound intermediate between St. Eng. *æ* and *ā*. It is often heard in St. Eng. as the first element in the diphthong *ai*.

w as in *Quelle* (Germ.) *kwelə*

is used for the semi-voiceless bilabial fricative spoken in Middle Germany. See Note 4 on C. XIII. Note 6 on C. XIII mentions the Germ. vowels *ō, ŏ; a, ę, i̯, ö*.

Table of the Sounds of Standard English.

Sounds called		Labial				Dental		Palatal		Velar		Glottal
„ produced by		Both Lips		Under Lip and Upper Teeth		Teeth or Gums T. G.	T. G.	Front or Hard Palate		Back or Soft Palate		Vocal Chords
+ = voiced; — = voiceless		—	+	—	+	—	+	—	+	—	+	—
Consonants 1, 3, 4 Oral, 2 Nasal	1. Stops	*p*	*b*			*t*	*d*			*k*	*g*	
	2. Nasal Consonants		*m*				*n*				*ŋ*	
	3. Fricatives	*u̯*	*u̯*	*f*	*v*	*þ* *s* *š*	*đ* *z* *ž* *ɹ*		*j*	(*u̯*)	(*u̯*)	*h*
	4. Liquids rolled (trilled) *r* lateral (divided) *l*						*r* *l*				(*l*)	
All vowels are naturally +								Front P.	Mixt P.	Back P		
Vowels — Vertical elevation of the part of the tongue which articulates	High (closed)	(*ū*) (*u*)						*ī* *i* *i̜*		*u* *ū*		
	Mid (Half-Open)	(*ou*) (*oi*)						[*ei*] *e*	*ə* [*ai*]	*ɒ* *ā* [*oi*] [*ou*]		
	Low (Open)	(*au*) (*ǭ*) (*ǫ*)						*ē̜* [*ē̜ə*] *æ*	*ə̄* [*au*]	*ǭ* *ǫ*		
		Horizontal line of the articulating parts of the tongue.										

Round brackets ( ) show: — 1. lip-rounding (vowels): 2. Velar tongue-raising (consonants). Square brackets [ ] enclose diphthongs.

Notes on the Sound-Table.

Vowels. *ī* and *ū* are each used to represent two sounds which are often distinguished (cf. Horn, NE. Gr. p. 21). Thus *ī* is put both in the table and in the text for the second sound in 'sea', as well as for the second sound in 'fear'. This is admissible, since there is no necessity to diphthongise *ī* in 'sea', although this is often done, especially in S. Eng. The same holds good of *ū* in 'boot', which is here not differentiated from *ū* in 'poor'.

i then represents the vowel in 'sit', while *i̯* is kept for the lowered sound in the second vowel of 'city' (*siti̯*). This sound, which approaches the 'e' in 'Bitte' (S. Germ.), is one which foreigners too rarely use in speaking English [1]).

Intermediate Vowels. In the speech of Type C and, to a smaller extent, in that of Type B the vowels in unstressed syllables show a general tendency to be reduced to the short weak mixed vowel *ə*. In Type A speech such unstressed vowels remain much truer to their original strong forms and in the present transcription they are represented by the signs used for those forms, or by the sign *ᵛ* in certain cases, e. g. *kᵛnsídə*. This is believed to be the more admissible, as the specimens in Type A are more or less artificial, and are intended to exhibit the fullest spoken forms. But the student will do well to bear in mind that good speakers,

1) They generally employ *i̯* (*siti̯*), sometimes *e̯* (*site̯*). The true sound is intermediate between these and nearer weak *ə*: it is only found in weak syllables (i. e. it is never stressed).

even in addressing large audiences, frequently employ the intermediate sounds [1]).

Diphthongs. The positions taken up by the tongue in pronouncing these cannot be accurately given in the table, which shows only the approximate position for the first element in each case. The full high positions (*ī*, *ū*) are not generally reached in forming the second portions.

Lip-rounding is weak for *ou*, *au* and very slight, if present at all, in *o̜*, *ō̜* and *oi*, which many speakers pronounce *o̜i̜*.

ai and *au* are generally pronounced in St. Eng. with an initial vowel which is no 'broader', i. e. no more open nor further back, than the 'a' in French 'patte', N. Eng. *man*. In *ai* it may verge on *æ*.

Consonants. *r* (trilled) is only used in Type A (at the beginning of a word [2]) and between two vowels), and in Type C (by particular speakers). Otherwise the fricative *ɹ* is employed, as being much the more frequent in St. Eng. pronunciation. Even *r* rarely has more than two or three trills given it. To pronounce *ɹ* curl the tip and blade of the tongue back a little on the upper gums and keep them still while emitting the breath and voice. The back of the tongue is also raised.

For *u̯* male speakers of St. Eng. generally employ *u̯* consistently, except in Type A, whereas many

---

1) See D. Jones, 'Phonetic Transcriptions of English Prose' (Oxford Clar. Press 1907). Introd. pp. V, VI.

2) Except in certain combinations, e. g. when the preceding word ends in a dental consonant. In such cases *ɹ* is more usual even in Type A, except perhaps on the stage.

female speakers make a point of using *ɥ* for written 'wh' [1])

(*l*), with the back of the tongue almost in the *u* position, is normal in St. Eng. save before a vowel.

h, though generally regarded as a consonant, is in reality always the breathed (i. e. voiceless) form of the vowel which immediately follows. Ctr. he (*hī*), hay (*hei*), had (*hæd*), hot (*hɒt*), hard (*hād*), hoe (*hou*), who (*hū*); and cf. the Greek 'rough breathing' (*ὁ ἡ*). The main fricative sound is produced by the vocal chords, but the tongue-position of the vowel is already there to modify the sound. This may be tested by pronouncing *h* alone, but as if about to follow it with particular vowels.

For further information as to the sounds of modern English the student is referred to the following works, all of which have been frequently consulted in preparing this text-book.

W. Horn, Historische Neuenglische Grammatik, I. Teil (Karl J. Trübner, Strassburg, 1908).

D. Jones, The Pronunciation of English (Cambridge University Press, 1909).

J. Lloyd, Northern English (Teubner, Leipzig 1899).

P. Passy, Petite Phonétique Comparée (Teubner, Leipzig 1906).

H. Sweet, The Sounds of English (Oxford Clarendon Press, 1908).

---

1) Mr. W. Tilly (Berlin) relates how in a certain London Board-school all the boys and men-teachers pronounced *ɥɒt* and *ɥitš*. On the other side of the same school the girls and women-teachers all said *ɥɒt* and *ɥitš*, and were horrified to hear of the 'male' pronunciation! In non-St. Eng. the distinction is usual: Cf. Type C (b) passim.

W. Viëtor, Kleine Phonetik (Reisland, Leipzig, 1903). — Elemente der Phonetik des Deutschen, Englischen und Französischen (5. Aufl. 1904).

H. C. Wyld, The Teaching of Reading (J. Murray, London, 1908).

Students who have no previous knowledge of phonetics would do well to begin with Viëtor's 'Kleine Phonetik'. They might then proceed by way of W. Rippmann's 'Sounds of Spoken English' (J. M. Dent & Co., London), to the more complicated works of Passy Sweet, Lloyd, Jones and Viëtor.

Abbreviations.

Eng. = English.
Scot. = Scotch.
Ir. = Irish.
Am. = American.
N., S., E., W. = North, South, East, West (respectively), or Northern, Southern, Eastern, Western.
Germ. = German.
Fr. = French.
NE. Gr. = Neuenglische Grammatik.
St. Eng. = Standard English.
$>$ = becomes, e. g. $\bar{u} > u$.

TRANSCRIPTS.

Type A. Elaborate Pronunciation, as used in slow recitation or reading aloud.

I. Wordsworth (*u̯ə̄dzu̯ə̄þ*) [1].

ə sǫnįt kəmpouzd əpǫn u̯es(t)minstə b.ɹidž, septémbə þə̄d, eitīnhɒnd.ɹəd ən tū.
[*pɒbliš̌t eitīnhɒnd.ɹəd ən(d) sevn* [2].]

ə̄þ hæz nǫt enįþiŋ tu šou mǭ(ə) fę̄ə:
dɒl u̯ud hī bī ǫv soul hū kud pās bai
ə sait sou tɒtšiŋ in its mædžestį:
đis sitį nau dɒþ, laik ə gāment, u̯ę̄ə
đə bjūtį ǫv đə mǭniŋ; sailent, bę̄ə,
šips, tauəz, doumz, þīətəz ænd tempəlz lai
oupən ɒntu đə fīldz ænd tu đə skai;
ǭl b.ɹait ænd glit(ə)riŋ in đə smoukles ę̄ə.

nevə did sɒn mǭ(ə) bjūtįfulį stīp
in hiz fə̄st splendə̄ [1]) *vælį, rǫk, ǭ(ə) hil;*
nę̄ə sǭ ai, nevə felt, ə kām sou dīp!
đə rivə glaideþ æt hiz oun su̯īt u̯il:
dīə gǫd! đə verį hauzįz sīm əslīp;
ænd ǭl đæt maitį hāt iz laiiŋ stil!

---

1) ≍ Indicates that ə tends to be prolonged to ə̄ in this style of speech. This is not generally indicated in subsequent pieces.

2) Dates of publication, etc. are transcribed in the pronunciation of Type B. — Many speakers would say *sįptembə* and some *səptembə* even in the A type of speech. *əpən* is possible for *əpǫn*. Sounds enclosed in ( ) are generally dropt.

II. Keats (*kīts*).

oud ǫn ə gɹīšən ān.
[ænəlz əv ðə fain āts, nʊmbə fiftín, džœnjuəɹį eitīn tu̯entį.]

ðau stil ʊnɹévišt bɹaid əv ku̯aiətnes,
ðau fǫstə-tšaild[2]*) əv sailens ən(d) slou taim,*
silvən histǫ́riən, hū kœnst ðʊs ekspɹés
ə flauərį teil mǭ(ə) su̯ītlį ðœn auə raim:
u̯ǫt līf fɹindžd ledžend hǭnts əbaut ðai šeip
ǫv dīįtįz ǭ(ə) mǭtəlz, ǭr[3]*) əv bouþ,*
in tempį ǭ(ə) ðə deilz əv ākœdį?
u̯ǫt men ǭ gǫdz ā dīz? u̯ǫt meidənz louþ?
u̯ǫt mœd pās(j)ût? u̯ǫt stɹʊgl tu eskéip?
u̯ǫt paips ən timbɹəlz? u̯ǫt u̯aild ekstœzį?

hād melodįz ā su̯īt, bət ðouz ʊ́nhād
ā su̯ītə; ðę̄əfǭ, jī sǫft paips, plei ǫn;
nǫt tu də sensjuəl īə, bət, mǭr įndīəd,
paip tu ðə spirit ditįz əv nou toun:
fę̄ə jūþ, bįnīþ ðə tɹīz, ðau kœnst nǫt līv
ðai sǫ̨, nǭr evə kœn ðouz tɹīz bī bę̄ə;
bould lʊvə, nevə, nevə kœnst ðau kis,
ðou u̯iniŋ nīə ðə goul — jet, dū nǫt gɹīv;
šī kœnǫt feid, ðou ðau hœst nǫt ðai blis,
fǭr evə u̯ilt ðáu lʊv, œnd šī bi fę̄ə!

1) The numbers in brackets refer to the pages of Herrig-Förster, 'British Classical Authors', vol. II: the lines of the page are also numbered to correspond with those of H.-F.

2) Or *fǭstə-tšaild.*

3) Many good speakers habitually pronounce *ǭ əv, fǭ evə* etc. Some insert a faint glottal stop (*ʔ*) between the vowels.

ā, hœpį, hœpį bauz! đət kœnǫt šed
jǭ(ə)[1] *līvz, nǭr ęvə bid đə spɹiŋ œdjú;*
œnd, hœpį melodist[2]*), vnu̯īəried,*
fǭr evə paipiŋ sǫŋz fǭr evə njū;
mǭ(ə) hœpį lvv! mǭ(ə) hœpį, hœpį lvv!
fǭr evə u̯ǭm œnd stil tə bī įndžoid,
fǭr evə pœntiŋ, œnd fǭr evə jvŋ;
ǭl bɹīđiŋ hjūmən pœšən fār əbvv,
đət līvz ə hāt hai-sǫroful[2]*) ənd kloid,*
ə bāniŋ fǫrįd[3]*), œnd ə pātšiŋ tvŋ.*

hū ā đīz kvmiŋ tu đə sœkɹifais?
tu u̯ǫt gɹīn ǫltə(r)[4]*), ou mistiəriəs pɹīst,*
līdst đau đœt hefə louiŋ œt đə skaiz,
œnd ǫl hā silkən flœŋks u̯id gāləndz dɹest?
u̯ǫt litl taun bai rivər ǫ sī-šǭ(ə),
ǫ mauntįn-bilt u̯id pīsful sitœdel,
iz emptįd əv đis fouk, đis paiəs mǫn?
œnd, litl taun, đai stɹīts fǫr evəmǭ(ə)
u̯il sailənt bī; œn(d) nǫt ə soul tu tel
u̯ai đau āt desolet[5]*), kœn ęə rįtə́n.*

ou œtik šeip! fęə(r) œtitjūd! u̯id bɹīd
əv mābl men ən meidənz ouvəɹǫ́t,
u̯id fǫɹįst bɹānšįz œnd đə tɹǫdən u̯īd;
đau, sailənt fǭm, dvst tīz vs aut əv þǭt
æz dvþ ītə́nitį: kould pāstorœl[2]*)!*

---

1) Or *jūə*.
2) *o* represents the sound intermediate between *ou* and *ə*.
3) Variant *fǭ(ə)hed*, — a modern "spelling pronunciation".
4) Or *ǫltə(r)*.
5) Type A *-et* > *-įt* in B and C.

ɥen ould eidž šœl đis dženərέišən ɥeist,
đau šœlt ɹįméin, in midst əv vđə ɥou
đœn auəz, ə fɹend tu mœn, tu hūm đau seist, 48
'bjūtį iz tɹūþ, tɹūþ bjūtį', — đœt iz ǭl
jī nou ǫn āþ, œnd ǭl jī nīd tu nou.

III. Thomas Carlyle (*tǫməs kāláil*).

đī evəlástiŋ jei.

[*fɹǫm "sātǭ ɹįzātəs", buk tū, tšœptə nain (eitīn þātį þɹī).*]

mœnz vnhέpįnįs, œz ai kǫnstɹű, kvmz ǫv hiz gɹeitnįs[1]*); it iz bįkǭz đęər iz œn ínfinit*[2]*) in him, ɥitš ɥiđ ǭl hiz kvniŋ he kœnǫt kɥait berį vndə đə fainait. ɥil đə houl fainέns*[3]*) ministəz œnd vphóulstərəz œnd kǫnfékšənəz ǫv mǫdən juərop vndətéik, in džoint-stǫk kvmpənį, tu meik ɥvn šūblœk hέpį? đei kœnǫt œkǫ́mpliš it, əbvv œn auər ǭ tū: fǭ đə šūblœk ǭlsou hœz ə soul kɥait vđə đœn hiz stvmək; œnd ɥud ɹįkɥaiə, if jū kvnsídər it, fǫ hiz pāmœnent sœtisfέkšən œnd sœtjuəreišən, simplį đis œlǫ́tmənt, nou mǭ(ə)(r), œnd nou les: gǫdz infinit jūnivəs ǫ́ltogέđə tū himself, đęərin tu endžói infinitlį, œnd fil ev(ə)rį ɥiš œz fāst œz it ɹouz. oušənz ǫv hǫkhaimə, ə þɹout laik đœt ǫv ǫfúkəs: spīk nǫt ǫv đem; tu đi infinit šublœk đei ār œz nvþiŋ. nou sūnər iz jūər oušən fild, đœn hi gɹvmbəlz đœt it mait hœv bīn ǫv betə vintįdž*[4]*). tɹai him ɥiđ hāf əv ə jūnivəs, ǫv ən ǫmnípotens, hī sets tu kɥǫrəliŋ ɥiđ đə pɹopɹaiətə(r) ǫv đi vđə hāf, œnd dįklę́əz himsélf đə moust mœltɹűtįd ǫv men. — ǭlɥįz(ɥeiz) đęər iz*

1) Or *gɹeitnes*, but *-įs* seems preferable in prose.
2) Avoid *'infainait'*. 3) *'finέns'* in B. 4) Or *vintedž*.

ə blæk spǫt in auə svnšain: it iz īvən, æz ai sed, đə šædou ǫv auəsélvz.

bvt đə ɣim ɣī hæv ǫv hæpiɳis iz svmɣǫt đvs. bai sātiɳ væljūeišənz, ænd ævəɾidžiz, ǫv auər oun st.aikiŋ, ɣī kvm əpǫn svm sǫt ǫv ævəɾidž terést.aiəl lǫt; đis ɣī fænsi biļǫŋz tu vs bai neitjə [1]*), ænd ǫv indifizibəl .aiit. it iz simpəl peimənt ǫv auə ɣeidžiz, ǫv auə dizâts; .ikɣaiəz naidə þæŋks nǫ kvmpléint; ounli svtš oúvəplvs æz đęə mei bī dū ɣī ækáunt hæpiɳis; enį defisit əgein iz mizəɾį. nau kvnsídə đæt ɣi hæv đə væljūéišən ǫv auər oun dizâts auəsélvz, ænd ɣǫt ə fvnd ǫv selfkvnsít đęər iz in ītš ǫv vs, — dū jū ɣvndə đæt đə bæləns šud so(u) ǫfən* [2]*) dip đə rǫŋ ɣei, ænd menį ə blǫkhed k.ai: sī đĕə, ɣǫt ə peimənt; ɣǫz evə ɣədį džentlmæn so(u) jūzd! — ai tel đī, blǫkhed, it ǫl kvmz əv đai vænitį; ǫv ɣǫt đau fænsiest đouz seim dizâts əv đain tu bī. fænsi đæt đau dizâvest tu bī hæŋd (æz iz moust laiklį), đau ɣilt fil it hæpiɳis tu bī ounlį šǫt: fænsį đæt đau dizâvest tu bī hæŋd in ə hę̄ə-hǫltə* [3]*), it ɣil bī ə lvksjurį* [4]*) tu dai in hemp. sou t.ū iz it, ɣǫt ai đen sed, đæt đə f.ækšən əv laif kæn bī įŋk.ist* [5]*) in væljū nǫt sou mvtš bai įŋk.isiŋ* [5]*) jūə* [6]*) njūməreitə(r) æz bai lesəniŋ jūə dįnǫ́mineitə. nei, vnlés mai éldžįbə dįsív mī,*

1) Some speakers would in Style A make this into *neitjuə;* cf. *figə*, which becomes *figjə* on the stage and is habitually so pronounced by educated Americans.

2) Or *ǫfən. ǫftən* and *ǫftən* are also sometimes used, the speaker being influenced by the orthography.

3) Or *hǫltə.*

4) *lvkšəɾį* in C. The B form is often a compromise between those of A and C.

5) Or *įnk.ist, įnk.isiŋ.* 6) Or *jǫ(ə),* as in B and C.

jūnitį itsélf dįváidįd bai zīərou ɰil giv įnfįnitį. 70
meik ðai kleim ǫv ɰeidžįz ə zīərou, ðen; ðau hæst ðə
ɰōld vndə ðai fīt. ɰel did ðə ɰaizįst[1]) *əv auə taim*
ʌait: 'it iz ounlį ɰiď ʌįnvnsiéišən (ʃęntzágən) ðæt
laif, pʌǫpəlį spīkiŋ, kœn bī sęd tu bįgin'. ai ās(k)t 75
maisélf: ɰǫt iz ðis ðæt, evə sins əliist jīəz, ðau hæst
bīn fʌetiŋ ənd fjūmiŋ, œnd lœméntiŋ ənd self-tǫméntiŋ, 80
ǫn ækaúnt ǫv? sei it in ə ɰōd: iz it nǫt bįkǭz ðau
āt nǫt hœpį? bįkǭz ðə ðáu (sɰīt džentlmœn) iz
nǫt svfišəntlį ǫnəd, nvrišt, sǫft-bedįd, œnd lvviŋlį kę̄əd 85
fǭ(ə)? fūliš soul! ɰǫt ækt əv ledžįsleitjə[2]) *ɰǫz ðęə*
ðæt ðáu šudst bī hœpį? ə litl ɰail əgou ðau hædst
nou rait tu bí ət ǭl. ɰot if ðau ɰāt bǭn œnd pʌīdéstind 90
nǫt tu bī hœpį, bvt tu bī ýnhœpį! āt ðau nvþiŋ vdə
ðæn ə vvltjə[3]*), ðen, ðæt flaiest þʌū ðə jūnivās sīkiŋ*
āftə svmɰǫt tu ít; œnd šʌīkiŋ doulfulį bįkǭz kœriən 95
įnvf iz nǫt givən dī? klouz ðai baiʌən (Byron); *oupən*
ðai gātį (Goethe). *ʃęs loiçtət mīr ʃain, ai sī ə glims*
əv it! ðęər iz in mœn ə háiə ðæn lvv əv hœpįniz; 100
hī kœn dū ɰiďáut hœpįniz, œnd instéd ðęərǫ́v faind
blesįdniz! ɰǫz it nǫt tu pʌītš-fǭþ ðis seim háiə ðæt
seidžįz œnd mātəz, ðə pouįt œnd ðə pʌīst, in ǭl taimz, 105
hœv spoukən œnd svfəd; bę̄əʌiŋ testimvnį, þʌū laif œnd
þʌū deþ, ǫv ðə gǫdlaik ðæt iz in mœn, œnd hau in
ðə gǫdlaik ounlį hœz hī stʌeŋþ œnd fʌīdvm? ɰitš gǫd- 110
įnspáiəd dǫktʌin āt ðau ǭlsou ǫnəd tu bi tǭt; ou, hevənz!
œnd bʌoukən ɰiď mœnifould məsįful œflíkšənz, īvən

---

1) Except in poetry this form seems preferable to the full sound *ɰaizest.*

2) Or *lédžisléitjuə.*

3) So too *vvltjuə*, but such pronunciations are somewhat 'affected', even in speech of Type A.

til đau bįkʋm kǫntɹait, ænd lə̄n it! ou, þæŋk đai destįnį fǫ đīz; þæŋkfulį bę̄ə u̯ǫt jet ɹįmein: đau hædst nīd ǫv đem; đə self in đī nīdįd tu bī ænái(h)ileitįd. bai bįnígnənt fívə-pæroksízəmz iz laif ɹūtiŋ aut đə dīp-sītįd kɹǫnik dįzíz, ænd tɹaiʋmfs ouvə deþ. ǫn đə rǭriŋ bilouz əv taim, đau āt nǫt engʋ́lft, bʋt bǭn əlǫft intu đi æzj(u)ər [1]) *əv ītə́nitį. lʋv nǫt pležə* [2]); *lʋv gǫd. đis iz đi evəlástiŋ jéi, u̯ę̄ərin ǭl kǫntɹədíkšən iz sǫlvd; u̯ę̄ərin hūsou u̯ǭks ænd u̯ə̄ks, it iz u̯el u̯iđ him . . . . .*

IV. Swinburne (*ældžənən tšālz su̯inbə̄n*).

mę̄ərį [3]) *stjūət æt sǫlu̯ei fə̄þ;*
mę̄ərį teiks līv əv skǫtlənd.
(*mei sikstīnþ, fiftīn hʋndɹəd ənd sikstį eit.*)
[*fɹǫ́m 'bǫþu̯əl', ækt faiv, sīn þə̄tín* (*eītīn sevntį fǭ*(*ə*)).]

(*ku̯īn.*) *fę́əu̯él, lǭd herįs.*
(*heɹįs.*) *gǫd gou u̯iđ mi ku̯īn,*
ənd briŋ hə bæk u̯iđ betə frendz đæn ai.
(*ku̯īn.*) *məþiŋks đə sænd jet klīviŋ tu mi fut*
šud nǫt u̯iđ nou mǭ(*ə*) *u̯ə̄dz bī šeikən ǫf,*
nǭ(*ə*) *đis mi kʋntrį frʋm mi pātiŋ aiz*
pās ʋ́nsæljútįd; fǫ hū nouz u̯ǫt jīə
mei sī ʋs grīt hiərā́ftə? jet teik hīd,
jī đæt hæv īəz, ænd hīə mī; ʋnd [4]) *teik nout,*
jī đæt hæv aiz, ʋnd sī u̯iđ u̯ǫt lāst luks

---

1) '*æžə*' in type B. 2) Or *pležuə*, but see n. 3) on p. 21.

3) The rolled '*r*' here printed throughout is largely employed on the stage (in tragedy). The lines are as delivered by a gentleman who has acted at His Majesty's Theatre, London.

4) *ænd* > *ənd* (in B) > *ʋnd* on the stage; cf. *ʋv* for *əv* (of) etc.

min oun teik liv vv skǫtlœnd; sevn jīəz sins
did ai teik liv vv mi fę̄ə lœnd vv frāns,
mi džoiəs mvđə, mvđər vv mi džoi,
ɥīpiŋ; vnd nau ɥiđ menį ə ɥou bįtɥīn
vnd speis vv sevn jīəz dāknes ai dipāt
frvm dīs distémpəd ənd vn(n)ćtjuərəl āþ
đœt kāsts mi aut vnmv́đəd, ənd gou fǭþ
ǫn đis grei steril bitə glīmiŋ sī
ɥiđ naiđə tīəz nǭ lāftə, bvt ə hāt
đœt frvm đə sǫftįst tempər vv its blvd
iz tənd tu faiər ənd airən. if ai liv,
if gǫd plvk nǫt ǭl houp aut vv mi hœnd,
if ǭt əv ǭl main prǫspə(r), ai đət gou
šœl kvm bœk tu menz ruin, œz ə fleim
đə ɥaind bę̄əz daun, đœt grouz əgeinst də ɥaind,
vnd grāsps it ɥiđ greit hœndz, ənd ɥinz its ɥei,
vnd ɥinz its ɥil, ənd traivmfs[1]*); sou šœl ai*
let lūs đə faiər vv ǭl mi hāt tu fīd[1])
ǫn đīz đœt ɥud hœv kɥenšt it. ai ɥil meik
frvm sī tu sī ɥvn fənįs vv đə lœnd
ɥę̄ərǫ́n đə ɥaind əv ɥǭ šœl bīt its ɥiŋz
til đei ɥœks feint ɥiđ houples houp vv rest,
vnd ɥiđ ɥvn rein vv menz rįbéljəs blvd
ekstiŋgɥiš đə red embəz. ai ɥil līv
nou liviŋ soul vv đę̄ə blœsfímiŋ[2]*) feiþ*
hū ɥǭ ɥiđ mǫnăks; gǫd šœl sī mi rein
œz hī šœl rein bįsáid mi, œnd his fouz
lai ət mi fut ɥiđ main; kiŋdvmz ənd kiŋz
šœl frǫm mai hāt teik spirit, œnd œt mai soul

1) *f* both at beginning and end are prolonged *f̄!*
2) *blāsfimiŋ* may also be heard.

đę̄ə soulz bī kindəld tu dịvauə fǫ prei
đə pīpəl đœt. u̯ud meik its prei vv đem
vnd līv gǫdz ǭltv [1]) *st.ıipt vv sœkrœment*
œz ǭl kiŋz hedz vv sǫvrentị, ənd meik
bę̄ər œz đę̄ə prounz hiz tempəlz; ai u̯il set
đouz ould piŋz vv hiz houlines ǫn hai
đœt ā brǭt lou, ənd breik bịnîþ mi fīt
đīz njū þiŋz əv menz fœšən; ai u̯il sit
ənd sī tīəz flou frǫm aiz đœt sǭ mī u̯īp
ən(d) dvst ənd œšịz ən đə šœdou əv deþ
kāst frvm đə blǫk bịnîþ đi œks đœt fǭlz
ǫn hedz đœt sǭ mī hvmbəld; ai u̯il dū it,
ǭ bau min oun daun tu nou roiəl end
ənd giv mi blvd fǫ đę̄əz if godz u̯il bī,
bvt kvm bœk nevə(r) œz ai nau gou fǭþ
u̯id bvt đə heit əv men tu trœk mi u̯ei
ənd nǫt đə feis əv enị frend əlaiv.
(mę̄ərị bītn.) bvt ai u̯il nevə līv jū til jū dai.

Type B. Used in Normal Reading Aloud and in Careful Conversation.

I. S. T. Coleridge (*sœmjuəl teilə koulıidž*).

kūblə kān.

[*kəmpouzd svmə sevntīn naintị eit, pvblišt eitīn sikstīn.*]

in zœnədū did kūblə kān
ə steitlị pležə-doum dịk.ı́:

---

1) Or *ǫltv* (*ǫltə* in B). Weak *ə* (of normal speech) is frequently strengthened into *v*, e. g. — *vv*, *vnd* for *əv*, *ənd*.

u̯ę̄əɹ ælf, đə seikɹį̨d ɹivə, ɹæn
þɹū kævənz mežəlį̨s tə mæn,
daun tu ə sʋnlį̨s[1]) *sī.*
sou tu̯ais faiv mailz əv fə̄tail gɹaund
u̯iđ u̯ǭlz ən tauəz u̯ęə gə̄dld ɹaund:
ən(d) đę̄ə u̯ə gādnz bɹait u̯iđ sinjuəs ɹilz,
u̯ę̄ə blǫsmd menį̨ ən insens-bę̄əɹiŋ tɹī;
ənd hīə u̯ə fǫɹį̨sts einšnt əz đə hilz,
į̨nfouldiŋ sʋnį̨ spǫts əv gɹīnəɹį̨.

* * * * * * * * * * * * * * *

đə šædou əv đə doum əv pležə
floutį̨d midu̯ei ǫn đə u̯eivz;
u̯ę̄ə u̯əz hə̄d đə miŋgld mežə
fɹəm đə fauntį̨n ən(d) đə keivz.
it u̯əz ə miɹəkl əv ɹę̄ə dį̨vais,
ə sʋnį̨ pležə doum u̯iđ keivz əv ais!

II. R. Southey (*ɹǫbə̄t sʋđį̨*).

nelsn bį̨fǭ(ə) tɹəfǽlgə[2]).
[*fɹəm "đə laif əv nelsn", tšæptə nain (éitín þə́tín).*]

sūn āftə deilait nelsn keim əpən dek. đə tu̯entį̨-fə̄st əv ǫktóubə u̯əz ə festivl in (h)iz fæmį̨lį̨, bį̨kǫz ǫn đæt dei (h)iz ʋŋkl, kæptį̨n sʋkliŋ, in đə dɹednǭt, u̯iđ tū ʋđə lain-əv-bætl šips, (h)əd bītn ǫf ə fɹęnš sku̯ǫdɹən əv fǭ(ə) seil əv đə lain ən(d) þɹī fɹigəts. nelsn, u̯iđ đæt sǭt əv s(j)ūpəstíšn fɹəm u̯itš fjū pə̄snz āɹ

1) *mežələs, sʋnləs* may equally well be pronounced; many prefer the *ə* sound in this unaccented form of '*less*' (enclitic). Such speakers would say *seikɹəd*, etc.

2) Properly *trafalgár*.

įntáiəlį įgzémpt, həd mǭ(ə) đən u̯ɒns įkspɹę́st (h)iz pə̆su̯éižn đət đis u̯əz tə bi đə dei əv híz bœtl ǭlsou; ənd (h)i u̯əz u̯el plīzd ət sīiŋ (h)iz pɹįdikšn əbaut tə bi veɹįfaid. đə u̯ind u̯əz nau fɹəm đə u̯est — lait bɹīzįz, u̯iđ ə lǫŋ hevį su̯el. signəl u̯əz meid tə bę̄ə daun əpən đi enəmį in tū lainz, ən đə flīt set ǭl seil. kǫliŋu̯ud, in đə ɹoiəl sǫvɹįn, led đə lī lain əv þə́tīn šips; đə vikteɹį led đə u̯eđə lain əv fǭ́tín. hœviŋ sīn đət ǭl u̯əz œz it šud bi, nelsn ɹįtaiəd tu iz kœbin, ənd ɹout đis prę̄ə: — ʿmei đə gɹeit gǫd, hūm ai u̯ə̄šip, gɹānt tə mai kɒntɹį, œnd fə đə benįfit əv jūəɹəp in džen(ə)ɹəl, ə gɹeit ənd glǭɹįəs viktəɹį; œnd mei nou miskǫ́ndəkt in énįu̯ɒn tāniš it; œnd mei hjūmǽnitį āftə viktəɹį bi đə pɹįdǫ́minənt fītjə(ɹ) in đə bɹitiš flīt! fə maisélf indivídjuəlį, ai kəmít mai laif tə him đət meid mi, ənd mei hiz blesiŋ əlait ǫn mai įndévəz fə sə̄viŋ mai kɒntrį feiþfulį! tə hím ai rįzáin maisélf, ən(d) đə džɒst kǭz u̯itš iz įntɹʊ́stįd tə mī tə dįfénd. éimén, éimén, éimén.ʾ

III. Scott (*sə̄ u̯ǫltə skǫt*) (I.).

đə faiəɹį kɹǭs[1]).

[*fɹəm "đə leidį əv đə leik", kœntou þɹī, lainz 370—394 (eitīn hɒndɹəd ən ten).*]

XVI. (sikstín.)

kǫɹənœx.

hi iz gǫn ǫn đə mauntįn,
hi iz lǭst[1]) *tə đə fǫɹįst,*
laik ə sɒmə-dɹaid fauntįn,
u̯en auə nīd u̯əz đə sǭɹįst.

1) Or *krǫs, lǫst.* Conversely, some pronounce *u̯ǭltə.*

đə fǫnt, ɹīəpī́əɹiŋ,
fɹəm đə ɹein-dɹǫps šəl bǫɹou,
bət tu ṽs kʋmz nou tšīəɹiŋ,
tə dʋŋkən nou mǫɹou!

đə hænd əv đə ɹīpə
teiks đi īəz đət ə hǭɹį,
bət đə vois əv đə u̯īpə
u̯eilz mænhud in glǭɹį;
đi ǭtəm u̯(a)indz ɹʋšiŋ
u̯ǫft [1]) *đə līvz đət ə sīəɹįst,*
bət auə flauə u̯əz in flʋšiŋ,
u̯en blaitiŋ u̯əz nīəɹįst.

flīt fut ǫn đə kǫɹį(-ei),
seidž kaunsəl in kʋmbə,
ɹed hænd in đə fǫɹį(-ei),
hau saund iz đai slʋmbə!
laik đə djū [2]) *ǫn đə mauntįn,*
laik đə foum ǫn đə ɹivə,
laik đə bʋbl ǫn đə fauntįn,
đau ət gǫn, ənd fəɹęvə!

IV. Scott (II.).

eimį ɹǫbsāt bįfǭ(ə) ku̯īn įlízəbįþ.
[*fɹəm "kenilu̯ə̄þ", tšæptə þə̄tį fǭ(ə) (éitīn tu̯entį u̯ṽn).*]

ʿjǭ(ə) pɹətekšn, mædəm', fǭltəd fǭþ đi ʋnhǽpį pįtíšənə. — ʿītš dǭtəɹ əv iŋglənd hæz it u̯ail ši iz u̯ə̄đį

1) Some prefer *u̯āft*, or even *u̯æft*.

2) This word is often pronounced *džū*, or an intermediate pronunciation is adopted.

əv it', rįpláid đə ku̯īn; 'bət jǭ(ə) dįstɹés sīmz tə hœv ə dīpə ɹūt đən ə fəgǫtn tāsk. u̯ai, ənd in u̯ǫt, du ju kɹeiv auə pɹətékšn?' — eimį heistįlį įndévəd tə rįkǭ́l u̯ǫt ši u̯ęə best tə sei u̯itš mait sįkjuə[1] *hə̄sélf*[2] *fɹəm đi ímįnənt deindžəz đət səɹáundįd (h)ə̄, u̯iđáut įndéindžəɹiŋ hə̄ hʋzbənd; ən(d) plʋndžiŋ fɹəm u̯ʋn þǭt tu ənʋđə(ɹ), əmidst đə keiǫs u̯itš fild hə̄ maind, ši kud ət leŋþ, in ānsə tə đə ku̯īnz rįpī́tįd inku̯áiəɹįz in u̯ǫt ši sǭt pɹətékšn, ounlį fǭltəɹ aut, 'əlās! ai nou nǫt'.*

'đis iz fǫlį, meidn', sed įlízəbįþ įmpéišəntlį; fə đęə u̯əz sʋmþiŋ in đi įkstɹī́m kənfjūžn əv đə sʋpliənt, u̯itš iɹįteitįd hə kjuəɹiǫ́sįtį, əz u̯el əz ínt(ə)ɹəstįd hə̄ fīliŋz. 'đə sik mœn mʋs(t) tel (h)iz mœlədį tə đə fizíšn, nǭɹ ā u̯i əkʋ́stəmd tu āsk ku̯estjənz sou ǫft, u̯iđáut rįsīviŋ ən ānsə'. — 'ai rįku̯est — ai ímplǭ́(ə)', stœməd fǭþ đi ʋnfǫ́tjūnįt kauntįs, — 'ai bįsītš jǭ(ə) gɹeišəs pɹətekšn — əgeinst — əgeinst u̯ʋn vānį'. ši tšoukt u̯el-nai əz ši ʋtəd đə feitl u̯ə̄d, u̯itš u̯əz instəntlį kǭt ʋp bai đə ku̯īn. — 'u̯ǫt, vānį — sə̄ ɹitšəd vānį — đə sə̄vənt əv lǭd lestə? — u̯ǫt, dœmzl, ā jū tə him, ǭ(ə) hī tə jū'? — 'ai — ai — u̯əz hiz pɹizənə — ənd hi pɹœktįst ǫn mai laif — ənd ai bɹouk fǭþ tu — tu —' — 'tə þɹou đaisélf ǫn mai pɹətekšn, dautlįs, sed įlízəbįþ. 'đau šəlt hœv it — đœt iz, if đau ət u̯ə̄đį; fə u̯i u̯il sift đis mœtə tə đi ʋtəmoust. — đau āt', ši sed, bendiŋ ǫn đə kauntįs ən ai u̯itš sīmd dįzáind tə pīəs hə veɹi inmoust soul, — 'đau ət eimį, dǭtəɹ əv sə̄ hjū rǫbsāt əv lidkət hǭl?' — 'fəgiv mi — fəgiv mi — moust gɹeišəs pɹinses!'[3] *sed eimį, dɹǫpiŋ u̯ʋns mǭɹ ǫn (h)ə̄ nī, fɹəm*

1) *u̯ǫt šī əd betə sei, (sou əz) tə sįkjuə* is the modern idiom.
2) Or *hə̄̆sélf*. *hə̄* > *hə̄̆* > *hə* (unstressed). Cf. *hīə* > *hiə*.
3) Or *pɹinsįs*; cf. *kauntįs* etc.

u̯it(š) ši əd əɹizn. — ʿfǫ u̯ǫt šud ai fəgiv đī, silį u̯enš?' *sed įlizəbiþ; ʿfə bīiŋ đə dǭtəɹ əv đain oun fādə? đau ət bɹein-sik, šūəlį. u̯el, ai sī ai məst ɹiŋ đə stǭɹį fɹǫm đī bai inšįz — đau didst dįśiv đain ould ən(d) ǫnðd* *fādə — đai luk kənfésįz it — tšītįd māstə tɹəsiljən — đai blvš əvautšįz it — ən(d) mœɹįd đis seim vānį'.*

eimį spɹʊŋ[1] *ǫn hā fīt, ənd intəɹúptįd đə ku̯īn īgəlį, u̯id, ʿnou, mœdəm, nou — œz đęəɹ iz ə gǫd əbvv vs, ai əm nǫt đə sǭdįd ɹetš ju u̯ud meik mi! ai əm nǫt đə u̯aif əv đœt kəntémptibl sleiv — əv đœt moust dįlibəɹət vilən! ai əm nǫt đə u̯aif əv vānį! ai u̯ud ɹādə bi đə bɹaid əv dįstrúkšn!'*

đə ku̯īn, ouvəu̯élmd in hó tən bai eimįz vīəməns, stud sailənt fəɹ ən instənt, ən(d) đen rįplaid, ʿu̯ai gǫd (h)œ[2] *māsį, u̯umən! — ai sī đau kənst tǭk fāst įnvf u̯en đə þīm laiks đi*. nei, tel mi, u̯umənʾ, ši kəntínjud, fǫ tə đi impʊls əv kjuəɹiǫ́sįtį u̯əz nau œdįd đœt əv ən ʊ́ndifáind dželəsį đət svm dįsépšn (h)əd bin pɹœktįst ǫn (h)ə, — ʿtel mi, u̯umən — fǭ bai gǫdz dei, ai u̯íl nou — hūz u̯aif, ǫ hūz pœɹəmūə(ɹ), ǻt đauʾ. spīk aut, ən(d) bi spīdį — đau u̯āt betə dœlį u̯id ə laiənįs*[3] *đən u̯id įlizəbiþ'.*

ādžd tə đis įkstɹémįtį, dɹægd əz it u̯ęə bai iɹį-zistįbl fǭs tə đə vādž əv đə pɹesįpis, u̯itš ši sǭ bət kud nǫt əvoid, — pə́mítįd nǫt ə moumənts respįt bai đi īgə u̯ādz ən(d) menəsiŋ džestjəz əv đi əfendįd ku̯īn, eimį ət leŋþ vtəd in dįspę́ə, ʿđi āl əv lestə nouz it ǭlʾ.

---

1) *spɹœŋ* is the modern form of this tense.

2) *(h)a* is possible here, but not so good, since *œ*=*(h)œ(v)*.

3) Or *laiənes*. Cf. above (pg. 28, n. 3). The phraseology is would-be archaic. We should now say 'it were (or it would be) better for thee to dally with a lioness'. * Cf. Addenda.

ʿđi ə̄l əv lestə̄!ʾ sed įlízəbįþ, in ʋtəɹ əstǫ́nišmənt — ʿđi ə̄l əv lestə̄!ʾ ši rįpī́tįd, u̯iđ kindliŋ œngə, — ʿu̯umən, đau ət set ǫ́n tə đis — đau dʋst bįlái him — hī teiks nou kīp əv sʋtš þiŋz əz đau āt: đau ət səbǫ́nd tə slāndə đə noublįst lǭd, ən(d) đə tɹūįst-hātįd džentlmən, in iŋglənd! bət u̯ę̄ə hi đə ɹait hœnd əv auə tɹʋst, ǫ sʋmþiŋ jet dīəɹə tu əs, đau šəlt hœv đai hīəɹiŋ, ən(d) đœt in hiz pɹezəns. kʋm u̯iđ mī — kʋm u̯iđ mi instəntlį!ʾ

V. Charles Lamb (*tšālz lœm*).

dɹīm-tšildɹən:

ə ɹevəɹį.

[*fɹǫm ʿeseiz əv īlįəʾ*[1]) (*eitīn tu̯entį þɹī*).]

tšįldɹən[2]) *lʋv tə lisn tə stǭɹiz əbaut đęəɹ eldəz, u̯en đéi u̯ęə tšįldɹən; tə stɹetš đęə(ɹ) įmœdžįnéišn tə đə kənsépšn əv ə tɹədišənəɹį gɹeit-ʋŋkl, ǭ gɹœndœm, hūm đei nevə sǭ. it u̯əz in đis spiɹįt đət mai litl u̯ʋnz kɹept əbaut mi đi ʋđəɹ īvniŋ tə hīəɹ əbaut đęə gɹeit-gɹǽnmʋđə fīld, hū livd in ə gɹeit haus in nǭfək (ə hʋndɹəd taimz bigə đən đœt in u̯itš đei ən(d) pəpá livd) u̯itš (h)əd bin đə sīn — sou ət līst it u̯əz dže-n(ə)ɹəlį bįlī́vd in đœt pāt əv đə kʋntɹį — ǫv đə tɹœdžįk insidənts u̯itš đei (h)əd leitlį bįkʋ́m fəmíljə u̯iđ fɹǫm đə bœləd əv đə tšįldɹən in đə u̯ud. sə̄t(į)n it íz đœt*

---

1) Or *esįz əv īliə*. *į* is semi-vocalic, almost (English) *j*. '*elia*', the pronunciation indicated by Lamb, has not been adopted.

2) *tšildɹən* is the pronunciation usually aimed at, but *i* generally becomes *į* or *ə*, and may even be dropt altogether, under the influence of the following *l*. (See Sweet, "The Sounds of English", p. 64.)

ðə houl stǭrį əv ðə tšįldɹən ən ðęə kɹūəl vŋkl ɰəz tə bi sīn fę̄əlį kāvd aut in ɰud əpən ðə tšimnį-pīs əv ðə gɹeit-hǭl, ðə houl stǭɹį daun tə ðə ɹǫbįn ɹedbɹests, til ə fūliš ɹitš pāsn puld it daun tə set vp ə mābl ɰvn əv mǫdən invénšn in its sted, ɰid nou stǭɹį əpǫn it. hiə(ɹ) œlis put aut ɰvn əv hə dīə mvðəz luks, tū tendə tə bi kǭld vpbɹéidiŋ. ðen ai ɰent ǫn tə sei, hau ɹįlídžəs œnd hau gud ðę̄ə gɹeit-gɹœnmvðə fild ɰǫz, hau bįlóvd ən ɹįspéktįd bai evɹįbǫdį, ðou ši ɰəz nǫt įndīd ðə mištɹįs əv ðis gɹeit haus, bvt hæd ounlį ðə tšādž əv it (œnd jet in svm ɹįspékts ši mait bi sed tə bī ðə mistɹįs əv it tū) kəmitįd tu hə bai ði ounə, hū pɹįfə́d liviŋ in ə njūə(ɹ) ən(d) mǭ fæšənəbl mœnšn ɰitš hī (h)əd pə́tšįst svmɰęəɹ in ði ədžoiniŋ kauntį; bvt stil ši livd in it in ə mœnə(ɹ) əz if it (h)əd bīn həɹ oun, ənd kept vp ðə digniṭį əv ðə gɹeit haus in ə sǭt ɰail si livd, ɰitš āftəɰədz keim tə dįkéi, ənd ɰəz niəlį pul(d) daun, ənd ǭl its ould ǭnəmənts stɹipt ən kœɹįd əɰei tə ði ounəz vðə haus, ɰęə ðei ɰə set vp, ənd lukt əz ǭkɰəd əz if svmɰən ɰęə tə kœɹį əɰei ði ould tūmz ðei (h)ed sīn leitlį ət ði œbį, ən stik ðem vp in leidį C.'s (sīz) tǭdɹį gilt dɹǭiŋ ɹūm. hiə džǫn smaild, əz mvtš əz tə sei, 'ðœt ɰud bi fūliš įndīd'. ən(d) ðen ai tould hau, ɰen ši keim tə dai, hə̄ fjūnəɹəl ɰəz ətendįd bai ə kǫŋkǫs əv ǭl ðə pūə(ɹ), ənd svm əv ðə džentɹį tū, əv ðə neibəhud fə menį mailz ɹaund, tə šou ðęə rįspékt fə hə̄ memərį, bįkǫz ši (h)əd bīn svtš ə gud ənd ɹįlidžəs ɰumən; sou gud įndid ðət ši njū ǭl ðə sǭlt(ə)ɹį bai hāt, ai, ənd ə greit pāt əv ðə testəmənt bįsaidz. hiə litl œlis spɹed hə hœn(d)z. ðen ai tould ɰǫt ə tǭl, vpɹait, gɹeisful pāsn ðęə gɹeit-gɹœnmvðə fīld ɰvns ɰǫz; ənd hau in hə̄ jūp ši ɰəz įstīmd ðə best dānsə —*

hiəɹ ˌœlisiz litl ɹait fut pleid ən invǫ́ləntɹi mūvmənt,
til əpən mai lukiŋ gɹeiv, it diˌzistid — ðə bəst dānsə(ɹ),
ai u̯əz seiiŋ, in ðə kauntį, til ə kɹūəl diˌzíz, kǭld ə
kœnsə, keim, ən(d) baud hā daun u̯id pein; bʊt it kud
nevə bend hā gud spirits, ǭ meik ðəm stūp, bət ðei u̯ə stil
ʊpɹait, bįkǫ́z ši u̯əz sou gud ənd rįlidžəs. ðen ai tould
hau ši u̯əz jūs(t) tə slīp bai (h)əsélf in ə loun tšeimbəɹ
əv ðə gɹeit loun haus; ənd hau ši bįlívd ðæt ən æp-
əɹíšn əv tū infənts u̯əz tə bi sīn ət midnait glaidiŋ
ʊp ən daun ðə gɹeit stę̄əkeis niə u̯ę̄ə ši slept, bət ši sed
ˈðóuz inəsənts u̯ud dū hā nou hāmˈ; ənd hau fɹaitnd
ai jūs(t) tə bī, ðou in ðouz deiz ai hæd mai meid tə
slīp u̯id mi, bįkǫz ai u̯əz nevə hāf sou gud ǭ ɹįlidžəs
əz šī — ənd jet ai nevə sǭ ði infənts. hiə džǫn įkspǽndįd
ǭl hiz aibɹauz ən tɹaid tə luk kəɹeidžəs. ðen ai tould
hau gud ši u̯ǫz tu ǭl hə gɹæntšįldɹən, hæviŋ ʊs tə ðə
gɹeit haus in ðə hǫlįdįz(-eiz), u̯ę̄əɹ ai in pətikjələ jūs(t)
tə spend menį auəz bai maisélf in geiziŋ əpən ði ould
bʊsts əv ðə tu̯elv sīzəz, ðət (h)əd bīn emp(ə)ɹəz əv ɹoum,
til ði ould mābl hedz u̯ud sīm tə liv əgein, ǭɹ ai tə
bi tənd intə mābl u̯id ðəm; hau ai nevə kud bi taiəd
u̯id ɹoumiŋ əbaut ðæt hjūdž mœnšn, u̯id its vāst emptį
ɹūmz, u̯id ðę̄ə u̯ǭn-aut hæŋiŋz, flʊt(ə)ɹiŋ tæp(ə)stɹį, ənd
kāvd oukn pœnlz, u̯id ðə gildiŋ ǭlmoust ɹʊbd aut —
sʊmtaimz in ðə speišəs ould-fæšnd gādnz, u̯itš ai
hæd ǭlmoust tə maisélf, ʊnlés u̯en nau (ə)n ðen ə sǫlį-
t(ə)ɹį gādniŋ mœn u̯ud kɹǭs mi — ənd hau ðə nektə-
ɹīnz ən pītšįz hʊŋ əpən ðə u̯ǭlz, u̯iddut mai evə(ɹ)
ǫf(ə)ɹiŋ tə plʊk ðəm, bįkǫ́z ðei u̯ə fəbidn fɹūt, ʊnlés
nau (ə)n ðen, — ənd bįkǫ́z ai (h)əd mǭ(ə) pležəɹ in
stɹoulįŋ əbaut əmʊŋ ði ould melənkəlį-lukiŋ jū-tɹīz, ǭ ðə
fəz, ən pikiŋ ʊp ðə ɹed beɹįz, ən(d) ðə fǒɹæplz, u̯itš u̯ə

gud fə nʊbiŋ bʊt tə luk æt — ǫ.ɹ in laiiŋ əbaut əpən
də fɹeš gɹās, u̯id ǭl də fain gādn smelz əɹaund mi — 130
ǭ bāskiŋ in đį ǫ.ɹįndžɹį, til ai kud ǭlmoust fœnsį mai-
sélf ɹaip(ə)niŋ tū əlǫŋ u̯id đi ǫ.ɹįndžįz ən(d) đə laimz
in đæt gɹeitful u̯ǭmp — ǫ.ɹ in u̯ǫtšiŋ đə deis đət dātįd 135
tu ən(d) f.ɹou in đə fiš-pǫnd, ət đə bǫtm əv đə gādn,
u̯id hiəɹ ən đęəɹ ə gɹeit sʊlkį paik hœŋiŋ midu̯ei daun
də u̯ǭtə in sailənt steit, œz if it mǫkt ət đęəɹ įmpǭtįnənt 140
f.ɹiskiŋz, — ai hæd mǫ(ə) pležə in đīz bizį-aidl dįvāšnz
đœn in ǭl đə su̯īt fleivəz əv pītšįz, nektəɹīnz, ǫ.ɹįndžįz,
ən(d) sʊtš laik kǫmən beits əv tšįldɹən. hiə džǫn slailį 145
dįpǫ́zįtįd bœk əpən đə pleit ə bʊnš əv gɹeips, u̯itš, nǫt
ʊnəbzə̂vd bai ćélis, hi (h)əd mediteitįd dįvaidiŋ u̯id hə,
ən(d) bou̯p sīmd u̯ilį tə ɹįliŋku̯iš đəm fə đə pɹeznt 150
œz įɹéləvənt. đen, in sʊmu̯ǫt ə mǭ(ə) haitnd toun, ai
tould hau, đou đęə gɹeit-gɹœnmʊđə fīld lʊvd ǭl hə gɹœn-
tšįldɹən, jet in ən įspéšl mœnə ši mait bi sed tə lʊv đęəɹ 155
ʊŋkl, džon L. — (el), bįkǫ́z (h)i u̯əz sou hœnsm ən(d)
spiɹitįd ə jūp, ənd ə kiŋ tə đə ɹest əv əs; ənd, įnsted
əv moupiŋ əbaut in sǫlįt(ə)ɹį kǭnəz, laik sʊm əv əs, hi 160
u̯əd maunt đə moust metlsəm hǭs hi kəd get, u̯en bʊt
ən imp nou bigə đən đəmsélvz, ənd meik it kœɹį him
hāf ouvə đə kauntį in ə mǭniŋ, ən(d) džoin đə hʊntəz, 165
u̯en đə u̯əɹ enį aut — ənd jet hi lʊvd đi ould gɹeit
haus ən gādnz tū, bət hæd tū mʊtš spiɹįt tə bi ǭlu̯įz
pent ʊp u̯iđín đęə baund(ə)ɹįz – ənd hau đęəɹ ʊŋkl 170
gɹū ʊp tə mœnz įsteit əz bɹeiv əz (h)i u̯əz hœnsm,
tə đi œdmiɹéišn əv evɹįbǫdį, bʊt əv đęə gɹeit-gɹœn-
mʊđə fīld moust įspešəlį; ənd hau hi jūs(t) tə kœɹį mī 175
əpən (h)iz bœk u̯en ai u̯əz ə leímfutįd boi — fə(ɹ) (h)i u̯əz
ə gud bit ouldə đən mī[1]) *— menį ə mail u̯en ai kud*

1) *mī* is colloquial; strict grammar requires *ai* (I) here.

nǫt u̯ǭk fə pein; — ənd hau in āftə laif hī́ bįkeim leímfutįd tū, ənd aí did nǫt ǭlu̯įz (ai fīə) meik əlauənsįz įnvf fə hím u̯en hī u̯əz impéišnt, ənd in pein, nǭ ɹįmembə səfišntlį hau kənsidəɹət hī́ həd bīn tə mī́ u̯en ái u̯əz leimfutįd; ənd hau u̯en hi daid, đou hi (h)əd nǫt bin ded ən auə, it sīmd əz if hi (h)əd daid ə gɹeit u̯ail əgou, svtš ə distəns đę̣əɹ iz bįtu̯íkst laif ən deþ; ənd hau ai bǭ(ə)(ɹ)[1] *(h)iz deþ æz ai þǭt pɹitį u̯el ət fə̄st, bət āftəu̯ədz it hǭntįd ənd hǭntįd mi; ənd đou ai did nǫt kɹai ǭ teik it tə hāt əz svm dū, ənd æz ai þiŋk hī u̯ud (h)əv dvn if ai (h)əd daid, jet ai mist him ǭl dei lǫŋ, ənd njū nǫt til đen hau mvtš ai (h)əd lvvd (h)im. ai mist hiz kaindnįs, ənd ai mist hiz kɹǭsnįs, ənd u̯išt him tə bī əlaiv əgein, tə bī ku̯ǫɹəliŋ u̯iđ (h)im (fə u̯ī ku̯ǫɹəld sv́mtaimz)*[2]*, ɹāđə đən nǫt hæv him əgein, ənd u̯əz əz vnī́zį u̯iđáut (h)im, æz hī, đęə pūəɹ vŋkl, mvst əv bīn u̯en đə dǫktə tuk ǫf hiz lim. hiə đə tšįldɹən fel əkɹaiiŋ, ənd ās(k)t if đęə litl mǭ(ə)niŋ u̯itš đei hæd ǫn u̯ǫz nǫt fəɹ vŋkl dzǫn, ən(d) đei lukt vp, ən pɹeid mi nǫt tə gou ǫn əbaut đęəɹ vŋkl, bvt tə tel đəm svm stǭɹįz əbaut đęə pɹitį ded mvđə. đen ai tould hau fə sevn lǫŋ jiəz, in houp sv́mtaimz, sv́mtaimz in dįspę́ə, jet pəzístiŋ*[3]*) evə(ɹ), ai kǭ(ə)tįd đə fę̄əɹ ǽlis W—n (dvbl jū dæš en); ænd, æz mvtš əz tšįldɹən kəd vndəstǽnd, ai įkspleind tə đem u̯ǫt koinįs, ən(d) dífįkəltį, ənd dįnaiəl ment in meidnz — u̯en svdənlį, tə̄niŋ tū ǽlis, đə soul əv đə fə̄st ǽlis lukt aut ət həɹ aiz u̯iđ svtš ə ɹįǽlįtį əv ɹī́-pɹįzéntmənt, đæt ai bįkeim in daut u̯ítš əv đəm stud đę̄ə bįfǭ(ə) mi, ǭ hū́z đæt bɹait*

1) If *ɹ* is dropt, insert *h*. 2) Or *səmtaimz*.

3) *pə̄zístiŋ* may also be heard, the *ə* being lengthened to supply the loss of *ɹ*.

hę̄ə u̯ǫz; ænd u̯ail ai stud geiziŋ, bouþ đə tšįldɹən gɹædjuəlį gɹū feintə tə mai vjū, ɹįsídiŋ, ən(d) stil ɹį-sīdiŋ, til nʋþiŋ ət lāst bət tū mǭ(ə)nful fītjəz u̯ə sīn in đi ʋtəmoust distəns, u̯itš u̯iđáut spītš, stɹeindžlį įmpɹest əpǫn mi đi įfekts əv spītš: ʿu̯ī ā nǫt ǫv ǽlis, nǫɹ ǫv đī, nǫɹ ā u̯ī tšįldɹən ət ǭl. đə tšįldɹən əv ǽlis kǭl bātɹəm fāđə. u̯ī ā nʋþiŋ; les đæn nʋþiŋ, ænd dɹīmz. u̯ī āɹ ounlį̄ u̯ǫt máit hæv bīn, ænd mʋst u̯eit əpǫn đə tīdi̯əs šǭ(ə)z əv līþį miljənz əv eidžįz bįfǫ(ə) u̯i hæv įgzistəns, ənd ə neimʾ[1]) — ænd įmīdi̯ətlį əu̯eikiŋ, ai faund maisélf ku̯aiətlį sītįd in mai bætšələ(ɹ) ām-tšę̄ə, u̯ę̄əɹ ai (h)əd fǭln əslīp, u̯i(đ) đə feiþful bɹidžįt ʋntšéinžd bai mai said — bʋt džǫn el (ǭ džeimz īli̯ə) u̯ǫz gǫn fǫɹ évə.

VI. Tennyson (*tenįsn*).

(*Ulysses*) *jūlísīz.*

[*frǫm ʿpouįmzʾ* (*eitīn fǭtį tū*).]

it litl pɹǫfįts đət ən aidl kiŋ,
bai đis stil hāþ, əmʋŋ đīz bæɹən kɹægz,
mætšt u̯iđ ən eidžįd u̯aif, ai mīt ən doul
ʋníku̯əl lǭz ʋntu ə sævįdž ɹeis,
đət hǭd, ən(d) slīp, ənd fīd, ənd nou nǫt mī.
ai kænǫt ɹest fɹəm tɹævl: ai u̯il dɹiŋk
laif tə đə līz: ǭl taimz ai (h)əv įndžoid
gɹeitlį, həv sʋfəd gɹeitlį, bouþ u̯iđ đouz
đət lʋvd mi, ənd əloun; ǫn šǭ(ɹ), ənd u̯en
þɹū skʋdiŋ dɹifts đə ɹeinį haiədīz
vekst đə dim sī: ai əm bįkʋ́m ə neim;
fǫ(ɹ) ǫlu̯įz ɹoumiŋ u̯iđ ə hʋŋgɹį hāt

1) These words are given in the pronunciation of Type A.

mʊtš hœv ai sīn ənd noun; sitiz əv men
ənd mœnəz, klaimits, kaunsilz, gʊvənmənts,
maisélf[1]) *nɒt līst, bʊt ɒnəd əv ðəm ōl;*
ən d.ʊŋk dilait əv bœtl uið mai pīəz,
fā.ɹ ɒn ðə .iŋiŋ pleinz əv uindi t.ɹoi.
ai əm ə pāt əv ōl ðət ai həv met;
jet ōl ikspīə.ɹiəns iz ən ātš uɐəþ.ɹú
glīmz ðœt ʊnt.ɹœvld uəld, hūz mādžin feidz
fə.ɹevə.ɹ ənd fə.ɹəvə uen ai mūv.
hau dʊl it iz tə pōz, tə meik ən end,
tə .ʊst ʊnbə́ništ, nɒt tə šain in jūs!
æz ðou tə b.ūð uɐə laif. laif paild ɒn laif
uɐə.ɹ ōl tū litl, ənd əv uʊn tə mī
litl rimeinz: bət ev.ɹi auə.ɹ iz seivd
f.ɹəm ðœt ītə́nəl sailəns, sʊmþiŋ mō(ə)(.ɹ),
ə b.ɹiŋə.ɹ əv njū þiŋz; ənd vail it uɐə
fə sʊm þ.ɹī sʊnz tə stō.ɹ ənd hōd maisélf,
ənd ðis g.ɹei spi.ɹit jəniŋ in dizáiə
tə folou nɒlidž laik ə siŋkiŋ stā,
bijɒnd ði ʊtmoust baund əv hjūmən þōt.
ðis iz mai sʊn, main oun təlémәkəs,
tu hūm ai līv ðə septə(.ɹ) ənd ði ail —
uel-lʊvd əv mī, dizəniŋ tə fulfíl
ðis leibə, bai slou p.ɹūdəns tə meik maild
ə .ʊgid pīpl, ənd þ.ɹū sōft dig.ɹīz
səbdjū ðəm tə ðə jūsful ən(d) ðə gud.
moust bleimləs[2]) *iz hī, sentəd in ðə sfíə*
əv kɒmən djūtiz, dīsənt nɒt tə feil
in ɒfisiz əv tendəniz, ənd pei

1) *mi, misélf* are permissible whenever no special emphasis is laid upon these words.

2) Or *bleimlis.*

mīt ædǫ.ɹéišn tə mai hausould gǫdz,
u̯en ai əm gǫn. hī u̯āks hiz u̯āk, ai main [1]).
đē̜ə laiz đə pǭt; đə vesl pvfs hə seil:
đē̜ə glūm đə dāk b.ɹǭd sīz. mai mœ.ɹi̯nəz, 45
soulz đət (h)əv toild, ənd .ɹǭt, ən p̨ǭt u̯iđ mī —
đət evə u̯iđ ə f.ɹǫlį̄k u̯elkəm tuk
đə þvndə.ɹ ən đə svnšain, ənd əpouzd
f.ɹī hāts, f.ɹī fǫ.ɹi̯dz — jū ənd ai ā.ɹ ould;
ould eidž hœþ jet hiz ǫnə.ɹ ənd hiz toil; 50
deþ klouzi̯z ǫ̇l: bət svmþiŋ ē̜ə đi end,
švm u̯āk əv noubl nout, mei jet bi dvn,
nǫt vnbi̯kv́miŋ men đət st.ɹouv u̯iđ gǫdz.
đə laits bi̯gin tə tu̯inkl f.ɹəm đə .ɹǫks:
đə lǫŋ dei u̯einz: đə slou mūn klaimz: đə dīp 55
mounz .ɹaund u̯iđ meni̯ voisi̯z. kvm, mai f.ɹendz,
tiz nǫt tū leit tə sīk ə nj̇ūə u̯āld.
puš ǫf, ənd sitiŋ u̯el in ǭdə smait
đə saundiŋ fv.ɹouz; fǫ mai pāpəs houldz
tə seil bi̯jǫnd đə svnset, ənd đə bādz 60
əv ǫ̇l đə u̯estən stāz, vntil ai dai.
it mei bī đət đə gvlfs u̯il u̯ǫš əs daun:
it mei bi u̯ī šəl tvtš đə hœpi̯ ailz,
ənd sī đə g.ɹeit əkílīz, hūm u̯i nj̇ū.
đou mvtš iz teikn, mvtš əbaidz; ən(d) đou 65
u̯ī ā nǫt nau đœt st.ɹeŋþ u̯itš in ould deiz
mūvd ǭþ ənd hevn; đœt u̯itš u̯i ā, u̯i ā;
u̯vn īku̯əl tempə.ɹ əv hə.ɹouį̄k hāts,
meid u̯īk bai taim ənd feit, bət st.ɹǫŋ in u̯il
tə st.ɹaiv, tə sīk, tə faind ənd nǫt tə jīld. 70

1) Here *main* (not *min*!) is the only possible form.

VII. Robert Browning (*ɹǫbə̄t bɹauniŋ*).

mai lāst dʋtšįs.

fəɹāɹə [1]).

[*fɹǫm 'belz ənd pʋ́mgɹænįts', nʋmbə þɹī: 'dɹəmǽtįk liɹįks' (eitīn fǭtį tū).*]

đæts mai lāst dʋtšįs peintįd ǫn đə u̯ǭl,
lukiŋ əz if ši u̯əɹ əlaiv. ai kǭl
đæt pīs ə u̯ʋndə, nau: fɹā pændǫlfs hændz
u̯ə̄kt bizįlį ə dei, ənd đę̄ə ši stændz.
u̯ilt plīz jū sit ən(d) luk ət hə̄? ai sed
'fɹā pændǫlf' bai dįzáin, fǫ nevə ɹed
stɹeindžəz laik jū dæt piktjəd kauntįnəns,
đə depþ ən(d) pæšn əv its ə̄nįst glāns,
bʋt tə maisélf đei tə̄nd (sins nʋn puts bai
đə kə̄tįn ai əv dɹǭn fə jū, bət ai)
ən(d) sīmd əz đei u̯ud āsk mi, if đei də̄st,
hau sʋtš ə glāns keim đęə; sou, nǫt đə fə̄st
ā jū tə tə̄n ənd āsk đʋs. sə̄, tu̯əz nǫt
hə hʋzbəndz pɹezəns ounlį, kǭld đæt spǫt
əv džoi intə đə dʋtšįs tšīk: pəhæps
fɹā pændolf tšānst tə sei 'hə mæntl læps
ouvə mai leidįz ɹist tū mʋtš', ǭ 'peint
mʋst nevə houp tə ɹīpɹədjū́s đə feint
hāf-flʋš đət daiz əlǫŋ hə þɹout': sʋtš stʋf
u̯əz kə̄tįzį, šī þǭt, ənd kǭz įnʋf
fə kǭliŋ ʋp đæt spǫt əv džoi. ši hæd
ə hāt — hau šəl ai sei? tū sūn meid glæd,
tū īzįlį įmpɹést; ši laikt u̯ǫtę́ə
ši lukt ǫn, ənd hə luks u̯ent evɹįu̯ę̄ə.
sə̄, tu̯əz ǭl u̯ʋn! mai feivə(ɹ) æt hə bɹest,
đə dɹǫpiŋ əv đə deilait in đə u̯est,

1) Properly *ferrā́ra.*

đə bau əv tšeɹi̯z sʋm əfišəs fūl
bɹouk in đi ǭtšəd fǭ hə, đə u̯ait mjūl
šī ɹoud u̯iđ ɹaund đə teɹi̯s — ǭl ənd ītš
u̯ud dɹǭ fɹǫm (h)əɹ əlaik đi əpɹūviŋ spītš,
ǭ blʋš ət līst. sī þæŋt men, — gud! bət þæŋt
sʋmhau — ai nou nǫt hau — æz if ši ɹæŋt
mai gift əv ə nain-hʋndɹəd-jīəz-ould neim
u̯iđ eni̯bǫdi̯z gift. hūd stūp tə bleim
đis sǭt əv tɹaifliŋ? īv(ə)n hæd jū skil
in spītš — (u̯itš ái hæv nǫt) — tə meik jǭ u̯il
ku̯ait klīə tə sʋtš ən u̯ʋn, ənd sei, ʿdžʋst đis
ǭ đæt in jū di̯sgʋ́sts mi; hīə jū mis,
ǭ đę̄ə(ɹ) i̯ksīd đə māk', — ənd if ši let
həself bi lesənd sou, nǭ pleinli̯ set
hə u̯its tə jǭ(ə)z, fəsūþ, ənd meid i̯kskjūs,
— īn đen u̯ud bī sʋ́m stūpiŋ; ənd ai tšūz
nevə tə stūp. ou, sə̄, ši smaild, nou daut,
u̯enę́əɹ ai pāst hə; bət hū pāst u̯iđáut,
mʋtš đə seim smail? đis gɹū; ai geiv kəmāndz;
đen ǭl smailz stǫpt təgeđə. đę̄ə ši stændz
æz if əlaiv. u̯ilt plīz jū ɹaiz? u̯īl mīt
đə kʋmpəni̯ bi̯lou, đen. ai ɹi̯pīt,
đə kaunt jǭ māstəz noun mjūnífi̯səns
iz æmpl u̯ǫɹənt đət nou džʋst pɹi̯tens
əv main fə dauɹi̯ u̯il bi disəláud;
đou hiz fę̄ə dǭtəz self, əz ai əvaud
ət stātiŋ, iz mai ǫbdži̯kt. nei, u̯īl gou
təgeđə daun, sə̄. noutis neptjūn, đou,
teimiŋ ə sī-hǭs, þǭt ə ɹę̄əɹi̯ti̯,
u̯itš klaus əv insbruk[1]) *kāst in bɹǫnz fǭ mi!*

1) Often pronounced "*klǭz əv inzbɹuk*", as though the words were English! Cf. "*sæntį klǭz*" for "Santa Claus".

Type C. Used in Rapid Reading and Ordinary Conversation.

I—III. Standard English.

IV—XIII. Local Variants (Particular Speakers).

I. Thomas Moore (*tǫməs muə* [*mō̜(ə)*]).

đə jvŋ mei mūn.

[*f.ɹəm "aiɹiš meləd̨iz", nvmbə faiv (eitīn þātīn).*]

đə jvŋ mei mūn iz bīmiŋ, lvv,
đə glou-u̯əmz lœmp iz glīmiŋ, lvv,
hau su̯īt tə ɹouv
þɹū mǭnəz gɹouv,
u̯en đə dɹauzi u̯əld iz dɹīmiŋ, lvv!
đen əu̯eik! — đə hevnz luk bɹait, məi[1] *dīə*[2]*),*
tiz nevə tū leit fə d̨ilait, məi dīə,
ən đə best əv ǭl u̯eiz
tə leŋþn a(u)ə deiz
iz tə stīl ə fjū auəz f.ɹəm đə nait, məi dīə!

nau ǭl đə u̯əld iz slīpiŋ, lvv,
bət đə seidž, (h)iz stā-u̯o̜tš kīpiŋ, lvv,
ənd ai, hūz stā,
mǭ glǭ.ɹi̯əs fā,

---

1) Or *mi* (*mi̯*) in St. Eng. (Ir. rather *mə*).
2) Or *diə* throughout.

iz ði ai fɹəm ðæt keismənt pīpiŋ, lʊv.
ðen əu̯eik! — til ɹaiz əv sʊn, məi dīə,
ðə seidžiz glās u̯īl šʊn, məi dīə,
o̯ɹ, in u̯o̯tšiŋ ðə flait
əv bo̯diz əv lait,
(h)i mait hæpn tə teik ði fə u̯ʊn, məi dīə.

II. Rudyard Kipling (*ɹʊdjəd kiplɪŋ*).

ðə stō̯ɹi əv məhœmɪd[1] *din.*

[*fɹəm ˈplein teilz fɹəm ðə hilz*ˈ (*eitīn eitɪ eit*).]

ðə poulou-bō̯l u̯əz ən ould u̯ʊn, skād, tšipt, ən dintɪd. it stud ən ðə mœntl-pīs əmʊŋ ðə paip-stemz u̯itš imām[2]*) din, kitmatgā*[3]*), u̯əz klīniŋ fō̯ mi. ˈdʊz ðə hevn-bō̯n u̯o̯nt ðis bō̯l?ˈ sed imām din defəɹénšəlɪ. ðə hevn-bō̯n set nou pətikjulə stō̯ bai it; bət əv u̯o̯t jūs u̯əz ə poulou-bō̯l tu ə kitmatgā? ˈbai jəɹ o̯nəz feivə(ɹ), ai hœv ə litl sʊn. hi (h)əz sīn ðis bō̯l ən dɪzaiəz it tə plei u̯iď. ai dū no̯t u̯o̯nt it fō̯ maiséłfˈ. nou u̯ʊn u̯ud fəɹ ən instənt əkjūz pō̯tlɪ ould imām din əv u̯o̯ntiŋ tə plei u̯iď poulou-bō̯lz. hi kæɹɪd aut ðə bœtəd piŋ intə ðə vəɹɪændə; ən ðə fo̯loud ə hʊɹikən əv džoifl skuu̯īks, ə pœtəɹ əv smō̯l fīt, ən ðə þʊd-þʊd-þʊd əv ðə bō̯l ɹoulɪŋ əlo̯ŋ ðə gɹaund. evɪdəntlɪ ðə litl sʊn (h)əd bin u̯eitiŋ autsaid ðə dō̯(ə) tə sɪkjuə(ɹ) (h)iz tɹežə. bət hau (h)əd (h)i mœnɪdžd tə sī ðæt poulou bō̯l?*

neks dei, kʊmiŋ bæk fɹəm o̯fɪs hāf-ən-auəɹ əljə ðən jūžuəl, əi u̯əz əu̯ē̯əɹ əv ə smō̯l figəɹ in ðə dainiŋ-

1) Or *məhámməd*: in Hindu ‘*muhámad*’ (Herrig-Förster).
2) In Hindu ‘*imám*’ (H.-F.).
3) In Hindu ‘*xidmatgár*’ (H.-F.).

ɹūm — ə tainį, plʊmp figə in ə ɹįdikjuləslį įnœdįkᵾət šāt ᵾitš keim, pəhœps, hāf-ᵾei daun đə tʊbį stʊmək. it ᵾǫndəd ɹaund đə ɹūm, þʊm in mauþ, kɹūniŋ tu itsélf əz it tuk stǫk əv đə piktšəz. vndáutįdlį đis ᵾəz đə 'litl sʊn'.

hi hœd nou biznįs in mai ɹūm, əv kǭs; bət ᵾəz sou dīplį əbzǭbd in (h)iz dįskʊvəɹįz đət (h)i nevə noutįst mī in đə dǭᵾei. əi stept intu đə ɹūm ən stātld (h)im niəli intu ə fit. (h)i sœt daun ən đə gɹaund ᵾiđ ə gāsp. (h)iz aiz oupnd ən (h)iz mauþ fǫloud s(j)ūt. əi njū ᵾǭt ᵾəz kʊmiŋ, ən fled, foloud bəi ə lǫŋ, dɹai haul ᵾitš ɹūtšt đə səvənts kᵾǭtəz fā mǫ kᵾiklį đən enį kəmānd əv main (h)əd evə dʊn. in ten sekənz imām din ᵾəz in đə dainiŋ-ɹūm. đen dįspǭəɹiŋ sǫbz əɹouz, ən(d) əi ɹįtānd tə faind imām din ədmǫnįšiŋ đə smǭl sinə, hū ᵾǫz jūziŋ moust əv (h)iz šāt əz ə hœŋkətšif.

'đis boi', sed imām din, džūdišəlį, 'iz' ə badmáš — ə big badmáš. hī ᵾil, ᵾiđáut daut, gou tə đə džeilkāna fə(ɹ) (h)iz bįheivjə'. ɹįnjúd jelz fɹəm đə penitənt, ənd ən įlœbəɹət əpǫlədžį tə maiśélf fɹəm imām din.

'tel đə beibį', sed ai, 'đət đə sāhib iz nǫt œŋgɹį, ən teik (h)im əᵾei'. imām din kənveid mai fəgivnįs tə đi əfendə, hū (h)əd nau gœđəd ǭl (h)iz šāt ɹaund (h)iz nek, stɹaiŋᵾaiz, ən đə jel səbsaidįd intu ə sǫb. đə tū set ǫf fə đə dǭ(ə). 'hiz neim', sed imām din, əz đou đə neim ᵾə pāt əv đə kɹaim, 'iz muhámad din, ənd hi iz ə badmáš'. fɹīd fɹəm pɹeznt deindžə, məhœmįd din tānd ɹaund in (h)iz fāđəz āmz, ən sed gɹeivlį: — 'it iz tɹū đət mai neim iz muhámad din, tāhib, bət əi əm nǫt ə badmáš. ai (ə)m ə mœn!' fɹəm đœt dei deitįd mai əkᵾeintəns ᵾiđ məhœmįd din. nevəɹ əgein did (h)i kʊm intə məi dainiŋ-ɹūm, bət ən đə njūtɹəl

graund əv đə kǫ́mpaund, u̯i gɹītįd ītš ʊđə u̯iđ mʊtš steit, đou auə kǫnvəséišn u̯əz kənfaind tə ʿtalā́m, tāhibʾ fɹəm hiz said, ən ʿsəlā́m, məhœmįd dinʾ, fɹəm main. deilį ən məi ɹįtə̄n fɹəm ǫfįs, đə litl u̯ait šə̄t ən đə fœt litl bǫdį jūs tə ɹaiz fɹəm đə šeid əv đə kɹīpə-kʊvəd tɹelįs u̯ęə đei əd bin hid; ən deilį əi tšekt məi hǭs hīə, đət məi sœljūtéišn mait nǫt bi slə̄d ouvəɹ ǫ givn ʊnsī́mlį.

məhœmįd din nevə hœd enį k(ə)mpœnjənz. hi jūs tə tɹǫt əbaut đə kǫmpaund, in ən aut əv đə kāstəɹ-oil bušįz, ǫn mįstiəɹjəs eɹən(d)z əv (h)iz oun. u̯ʊn dei əi stʊmbld əpən sʊm əv (h)iz hœndįu̯ə̄k fā daun đə gɹaun(d)z. (h)i (ə)d hāf beɹįd đə poulou-bǭl in dʊst, ən stʊk siks šɹivld ould mœɹįgould flauəz in ə sə̄kl ɹaund it. autsaid đœt sə̄kl əgein u̯əz ə ɹūd sku̯ę̄ə, tɹeist aut in bits əv ɹed-bɹik ǫltəneitiŋ[1]) *u̯iđ fɹœgmənts əv bɹoukn tšainə; đə houl baundįd bəi ə litl bœŋk əv dʊst. đə bīstī*[2]) *fɹəm đə u̯el-kə̄b put in ə plī fə đə smǭl ākįtekt, seiiŋ đət it u̯əz ounlį đə plei əv ə beibį ən did nǫt mʊtš dįsfigə məi gādn.*

hevn (n)ouz đət əi (h)ed nou įntenšn əv tʊtšiŋ đə tšail(d)z u̯ə̄k đen ǫ leitə; bət, đœt īvniŋ, ə stɹoul þɹū đə gādn bɹǭt mi ʊnəu̯ę̄əz ful ǫn it; sou đət əi tɹœmpld, bįfǫɹ əi njū it, mœɹigould hedz, dʊst-bœŋk, ən fɹœgmənts əv bɹoukn soup-diš intə kənfjūžn pāst ǭl houp əv mendiŋ. neks(t) mǭniŋ, əi keim əpən məhœmįd din kɹaiiŋ sǫftlį tu (h)imsélf ouvə đə ɹūin əi əd ɹǭt. sʊm u̯ʊn (h)əd kɹūəlį tould (h)im đət đə sāhib u̯əz veɹį œŋgɹį u̯iđ im fə spoiliŋ đə gādn, ən (h)əd skœtəd (h)iz

---

1) Or *ǭltəneitiŋ*.

2) Hindu *bhī́stī* (H.-F.).

ɹɒbiš, jūziŋ bæd læŋ(g)u̯idž đə u̯ail. məhœmid din leibəd fəɹ ən auəɹ ət ifeisiŋ evɹi tɹeis əv đə dɒst-bæŋk ən pǫt(ə)ɹi fɹægmənts, ən it u̯əz u̯id ə tiəfəl ən əpǫlədžétik feis đət (h)i sed, 'talám, tāhib', u̯ən ai keim houm fɹəm ǫfis. ə heistį iŋkuaiɹį ɹizvltid in imām din infǭmiŋ məhœmid din đət, bəi mai siŋgjulə feivə, hi u̯əz pəmitid tə dispǭt (h)imsélf əz (h)i plīzd. u̯ęəɹɑ́t đə tšaild tuk hāt ən fel tə tɹeisiŋ đə gɹaund-plœn əv ən edifis u̯itš u̯əz tu iklips đə mœɹigould-poulou-bǭl kɹāéišn. — fə svm mvnps, đə tšvbį litl eksentɹisitį ɹivǫlvd in (h)iz hvmbl ǭbit əmvŋ đə kāstəɹ oil bušiz ən(d) in đə dɒst; ǭlu̯iz fœš(ə)niŋ mœgnifisənt pœlisiz fɹəm steil flauəz pɹoun əu̯ei bəi đə bę̄əɹə, smuđ u̯ǭtə-u̯ǭn peblz, bits əv bɹoukn glās, ən feđəz puld, əi fœnsi, fɹəm mai faulz — — ǭlu̯iz əloun, ən(d) ǭlu̯iz kɹāniŋ tu (h)imsélf.

e geilį spǫtid sī-šel u̯əz dɹǫpt u̯vn dei klous tə đə lāst əv (h)iz litl bildiŋz; ən(d) əi lukt đət məhœmid din šəd bild svmbiŋ mǭ đən ǭdiṇ(ə)ɹiįlį splendid ǫn đə stɹeŋb əv it. nǭ u̯ǫz əi disəpointid. (h)i mediteitid fə đə betə pāt əv ən auəɹ, ən iz kɹāniŋ ɹouz tu ə džūbilənt soŋ. đen (h)i bigœn tɹeisiŋ in đə dɒst. it u̯əd sātiṇlį bi ə u̯vndɹəs pœlis, đis u̯vn, fəɹ it u̯əz tū jādz loŋ ən ə jād bɹǭd in gɹaund-plœn. bət đə pœlis u̯əz nevə kəmplītid.

neks dei, đə u̯əz nou məhœmid din ət đə hed əv đə kœɹidž-dɹaiv, ə(n) nou 'talám tāhib' tə u̯elkəm məi ɹitən. əi (ə)d gɹoun əkvstəmd tə đə gɹātiŋ, ənd its əmišn tɹvbld mi. neks dei, imām din toul(d) mi đət đə tšaild u̯əz svf(ə)ɹiŋ slaitlį fɹəm fivə ə(n) nīdid kuinin. hi gǫt đə meds(į)n [1]), ən(d) ən iŋ(g)liš dǫktə.

1) Or *mediṣiṇ*.

đei hæv nou stæmįnə, đīz bʌæts, sed đə dǫktə(ʌ), əz i left imām dinz ku̯ǭtəz.

ə u̯īk leitə, đou əi u̯ud (h)əv givn mvtš tu əv əvoidįd it, əi met ǫn đə ʌoud tə đə mvsəlmən beʌįiŋ-gʌaund imām din, əkvmp(ə)nįd bəi u̯vn [vđə][1] *fʌend, kæʌįiŋ in (h)iz āmz, ʌæpt in ə u̯ait klǫþ*[2]*, ǭl đət u̯əz left əv litl məhæmįd din.*

1) *vđə* is here logically superfluous.

2) Plural *klǭđz*.

III. Charles Kingsley (*tšālz kiŋzlį*).

tšœɹitį.

[*fɹəm ˈjīstˈ, tšœptə ƥɹū (eitīn fǭtį eit).*]

Modelled on the Pronunciation of Mr. S. B. (London), but normalised in certain cases. Cf. notes.

[Mr. S. B. has lived the greater part of his life in London, or near it. He was at school at Berkhamsted (Hertfordshire)[1]) and graduated at Oxford University.]

ˈbjūtif(ə)l stɹīm dis', sed lānslət, hū hœd ə kəntinjuəl lǫŋiŋ — ɹait ǫ ɹǫŋ — tə tšœt ᵘiđ (h)iz infiəɹiəz; ən(d) ᵘəz pɹəpǭšnətlį svlkį ən ɹįzəvd tu iz səpīəɹiəz. ˈbjūtifl įnvf, sə', sed đə kīpə, ᵘiđ ən emfəsis ǫn đə fəst ᵘəd. — ˈᵘai, hœz it enį vđə fǭlt?' — ˈnǫt sou houlsm əz pɹitį, sə'. — ˈᵘǫt hām d(ə)z it du?' — ˈfīvə ən(d) eigjū, ən ɹūmətizm, sə'. — ˈᵘę̄ə?' āst lānslət, ə litl əmjūzd bəi đə mœnz ləkǫnik ānsəz. — ˈᵘəɹevə đə ᵘait fǫg spɹedz, sə'. ˈᵘę̄əz đœt?' — ˈevɹiᵘə, sə'. — ˈənd ᵘen?' — ˈǭlᵘįz, sə'. — lānslət bəst aut lāfiŋ. đə mœn lukt vp ət him sloulį ən sīəɹiəslį. — ˈju ᵘudnt lāf, sə(ɹ), if jūd sīn mvtš ə(v) đį insáid ə(v) đīz kǫtįdžįz ɹaund'. — ˈɹįəlį', sed lānslət, ˈəi ᵘəz ounlį lāfiŋ ət auə meikiŋ svtš veɹį šǭt ᵘək əv svtš ə lǫŋ ən sīəɹiəs stǭɹį. džu (djū) mīn đət đi vnhélƥiŋis əv đis kvntɹį (i)z houlį kǭzd bəi đə ɹivə?' — ˈnou, sə. đə ɹivə-dœmps ə gǫd(z) sendiŋ; ən sou đ(ę) ə nǫt tū bœd tə bę̄ə[2]). bət đəz mǭɹ əv mœn(z) sendiŋ,

1) Pron. *hāfədšə.*

2) Almost *bœə.* Cf. Nos. V, VII.

IV. — No. III in Southern English (London).

Pronunciation of Miss N. G. R. Taylor (London).

[Miss Taylor is Lecturer on Education at S. Mary's College, Paddington, London. She was born in London, and educated in London, Cambridge and Oxford. — The transcription was made by Miss F. Tilly, Lecturer on Phonetics at S. Mary's College.]

ʿbjūtįful[1]) *stɹī́m đisʾ, sed lā́nslǫt, hū hæd ə kǫntínjuəl lǫ́ŋiŋ — ɹáit ǫ ɹóŋ — tu tšǽt u̯iđ hiz infíəɹjəz; ænd u̯ǭz pɹǫpǭ́šənətlį sʋ́lkį ənd ɹįzə́vd tu hiz supíəɹjəz.*

ʿbjū́tįful įnʋf, sə̄ʾ, sed đə kī́pə, u̯iđ ən émfəsiz ǫn đə fə́st u̯ə̄d. — ʿu̯ai, hæz it enį ʋ́đə fǫlt?ʾ — ʿnǫt so hóulsm əz pɹítį, sə̄́ʾ. — ʿu̯ǫt hā́m dʋz it dū?ʾ — ʿfī́və, ənd égju, ənd ɹū́mətizm, sə̄ʾ. — ʿu̯ę́ə?ʾ — āskt lānslǫt, ə litl əmjū́zd bai đə mænz ləkǫ́nik ānsəz. — ʿu̯ę̄əɹəvə đə u̯áit fǫ́g spɹedz, sə̄ʾ. — ʿu̯ę̄əz đǽt?ʾ — ʿévɹįu̯ę̄ə, sə̄ʾ. — ʿənd u̯én? — ǭ́lu̯eiz, sə̄ʾ. — ʿlā́nslǫt bə̄st aut lā́fiŋ. đə mǽn lukt ʋp ət him slóulį ənd síəɹjəslį. — ʿju u̯udnt lāf, sə̄, if jud sīn mʋ́tš ǫv đį insáid əv đīz kǫ́tįdžįz ɹáundʾ. — ʿɹíəlįʾ, sed lānslǫt, ʿai u̯əz ounlį lā́fiŋ æt auə meikiŋ sʋtš véɹį šǭt u̯ə̄k əv sʋtš ə lǫ́ŋ ənd sī́əɹiəs stǭ̄ɹį. djū mī́n đət đį ʋnhélþįnəs əv đis kʋ́ntɹį iz houlį kǭzd bai đə ɹívə?ʾ — ʿnóu, sə̄. đə ɹivə-dǽmps ā gǫ́dz sendiŋ; ənd sou đei ā nǫ́t tu bǽd tu bę́ə. bət đəz mǭə əv mǽnz sendiŋ,

1) N. B. *ū* and *ī* are diphthongal. For teaching purposes I have substituted the sign *į* for *i* (short) in the final vowel of 'pretty' etc. In Miss T.'s transcription no difference is made (*pɹiti*). The accents show the sentence-stress throughout. The pronunciation is very careful; cf. especially the large use of strong forms and of *u̯* for written 'wh'.

đət íz tū bæd tə bę̄ə'. — 'u̯ǫt džu mīn?' — 'ə men laiklį tə bi helþį u̯en đə u̯ə̄s hauzd đən ə pig?[1]*)' — 'nou'*[2]*). — 'ən u̯ə̄s fed đən ə haund?' — 'gud hevnz! nou!' — 'ǫ pæk(t) təgeđə tə slīp, laik piltšədz in ə bæɹįl?' — 'bʋt, məi gud felou, džu mīn đət đə leibɹəz hjə̄ɹ ə(ɹ) in đæt steit?' '(i)t iznt fā tə u̯ǭk, sə̄. p(ə)ɹæps sʋm dei, u̯en đə meiflai əz gǫn ǫf, ən đə fiš u̯ount ɹaiz əu̯ail, ju kud u̯ǭk daun (ə)n sī. ai beg jə pādn, sə̄, đou, fə þiŋkiŋ əv sʋtš ə þiŋ. đęə nǫt pleisįz fit fə džentlm(ə)n, đæts sə̄t(į)n'. đə u̯əz ə steid aiɹənį in (h)iz toun, u̯itš lānslət felt. — 'bət đə klə̄džįmən gouz?' — 'jes, sə̄'. — 'ən(d) mis ənǭɹiə gouz?' — 'jes, gǫd ǭlmáitį bles ə!' — 'ən dū nǫt đéi sī*[3]*) đət ǭl gouz ɹait?' — đə džaiənt tu̯istįd iz hjūdž limz, əz if tɹaiiŋ tu əvoid ən ānsə, ənd jet nǫt dę̄əɹiŋ tə dū́ sou. 'du klə̄džįmən gou əbaut əmʋŋ đə puə mʋtš, sə̄, ət kǫlįdž, bįfǭ đəɹ ǭdéind?'. — lānslət smaild, ən šuk iz hed. — 'əi þǭt sou, sə̄. auə gud vikə z laik đə ɹest hiəɹəbauts. gǫd nouz, hi stints naiđə taim nǫ (nə) mʋnį — đə soulz əv đə poəɹ*[4]*) ə u̯el lukt āftə, ən đə̄ bǫdįz tū — əz fā(ɹ) əz hiz pə̄s u̯il gou; bət đæts nǫt fā'. — 'iz (h)i il-ǫf, đen?' — 'đə liviŋz u̯ə̄þ sʋm fǭtį paundz ə jiə. đə gɹeit taiđ(z), đei sei, ə u̯ə̄þ betə đən tu̯elv hʋndɹįd; bət sku̯aiə læviŋt(ə)n hæz đem'. — 'ou, ai sī́!' sed lānslət. — 'əim glæd ju dū, sə̄, fəɹ ái dount', mīklį ānsəd tɹįgāvə. 'bət đə vikə, sə̄, hīz ə kaind mæn ən ə gud; bət đə pōə dount ʋndəstǽnd him, nǭ hī đem. hīz tū lə̄nįd, sə̄, ən, seiviŋ jə pɹezəns, tū fǫnd əv iz pɹę̄ə-buk'. — 'u̯ʋn kānt*

---

1) S. B. *'pįg'*.

2) S. B. *'nʋu'*.

3) S. B. *'đei sī́'*.

4) Intermediate between *pūə* and *pǭ(ə)*; *pǭ(ə)* is now gaining ground in St. Eng. but *puə* still seems preferable.

đæt íz tu bæd tu bę̄ə'. — 'u̯ǫ́t dju mín?' — 'ā mén laiklį tu bi hélþį u̯en đei ā u̯ə̄s hauzd đæn ə píg?' — 'nóu'. — 'ənd u̯ə̄s féd đən ə háund?' — 'gud hévnz! nóu!' — 'ǭ pǽkt təgéđə tu slíp laik píltšədž in ə bǽɹəl?' — 'bʋt, mai gud felou, du jū mín đæt đə léibəɹəz híə ā in đǽt steit?' — 'it iznt fā tu u̯ǭ́k, sə̄. pəhǽps sʋ́m dei, u̯en đə méiflai įz gǫn ǭf, ənd đə fíš u̯ount ɹáiz əu̯ail, jū kud u̯ǭk dáun ənd sī. ai beg jǫ pǻdn, sə̄, đou, fə þíŋkiŋ əv sʋtš ə þíŋ, đei ā nǫt pléisįz fit fə džéntlmən, đæts sə́tn'. đę̄ə u̯əz ə stéid áiɹənį in hiz tóun, u̯itš lānslǫt félt. — 'bət đə klə́džįmən gouz?' — 'jés, sə̄'. — 'ənd mis hənǭ́əɹiə gouz?' — 'jés, gǫd ǭlmáitį blés hə̄!' — 'ənd dū nǫt đéi sī đæt ǭl gouz ɹáit?' — đə džáiənt tu̯ístįd hiz hjūdž límz, æz if tɹaiiŋ tu əvóid ən ǻnsə, ənd jét nǫt dę̄ɹiŋ tu dū́ sou. 'dū klə́džįmən gou əbáut əmʋŋ đə púə mʋtš, sə̄, ət kǫ́lįdž, bįfǭ đei ā ǭdéind?' — lānslǫt smáild, ənd šúk hiz héd. — 'ai þǭ́t sou, sə̄. auə gud víkə iz laik đə ɹest hiəɹəbauts. gǫd nóuz, hī stints naiđə táim nǫ mʋ́nį — đə sóulz əv đə puə ā u̯él lukt āftə, ənd đə bǫ́dįz tū — æz fā əz hiz pə́s u̯il gou; bət đæts nǫt fā'. — 'iz hī íl ǭf, đen?' — 'đə liviŋz u̯ə́þ sʋm fǭtį páundz ə jíə. đə gɹeit táiđz, đei sei, ā u̯ə̄þ bétə đən tu̯elv hʋ́ndɹəd; bət sku̯aiə lǽviŋtn hæz đém'. — 'ou, ai sī́!' sed lānslǫt. 'aim glæd jū dū́, sə̄, fə ái dount', mīklį ānsəd tɹįgāvə. 'bət đə víkə, sə̄, hī iz ə káind mǽn, ənd ə gúd; bət đə púə dount ʋndəstǽnd him, nǭə hī́ đém. hī iz tu lə́nįd, sə̄, ǽnd, seiviŋ jǭ pɹézəns, tū fǫ́nd əv hiz pɹę̄́əbuk'. — 'u̯ʋn kānt

bi tū fǫnd əv ə gud þiŋ'. — 'nǫt ɒnlés ju meik ən aidl ǫv it, sə̄, ən fænsį đət menz soulz u̯ə meid fə đə p.ɹę̄əbuk[1]*), ə(n) nǫt đə p.ɹę̄əbuk fə đem'. — 'bət kænət hi įkspouz ən .ɹįd.ɹes đīz īvlz, if đei įgzist?' — t.ɹįgāvə tu̯istįd əbaut əgein. 'ai dū nǫt sei đət ái þiŋk it, sə̄; bət đis ai nou, đət ev.ɹį pōə mæn in đə veil þiŋks it — đət đə pāsnz ə.ɹ əf.ɹeid əv đə lænlǭdz. đei mɒs(t) sī đīz þiŋz, fə đei ə nǫt blaind; ən đei t.ɹai tə plāstə đəm ɒp aut əv đə.ɹ oun pǫkįts'. — 'bət u̯ai, in gǫdz neim, dount đei st.ɹaik ət đə .ɹūt əv đə mætə, ən gou st.ɹeit tə đə lænlǭdz ən tel đəm đə t.ɹūþ?' āst lānslət. — 'sou pīpl sei, sə̄. əi sī nou rīzn fə.ɹ it įksept đə u̯ɒn u̯itš əi geiv ju. bįsaidz, sə̄, ju məst rįmembə đət ə mæn kānt ku̯ǫ.ɹįl u̯iđ iz oun kin; ən sou menį ǫv đəm ə đə̄ sku̯aiəz b.ɹɒđəz, ǭ sɒnz, ǭ nevjūz'. — 'ǭ gud f.ɹenz u̯iđ (h)im, ət līst'. — 'ai, sə̄, ən, tə dū đəm džɒstis, đei (ə)d nīd, fə đə pōə(z) seik, tə kīp gud f.ɹenz u̯iđ đə sku̯aiə. hau els ə đei tə get ə fāđiŋ fə skūlz, ǫ*[2]*) koul-səbsk.ɹípšnz, ǫ laiiŋ-ín səsaiətįz, ǫ lendiŋlaib.ɹ(ə).ɹįz, ǫ penį klɒbz? if đei spouk đə̄ main(d)z tə đə g.ɹeit u̯ɒnz, sə̄, hau k(ə)d đei kīp đə pæ.ɹiš təgeđə?'*

---

1) S. B. *p.ɹə̄buk;* cf. *jə̄z* for *jīəz.*

2) In S. B.'s pronunciation, as often, *ǭ* > *ǫ* > *ə.*

bi tū fǫnd əv ə gúd þiŋ'. — 'nǫt ʋnlés jū meik ən áidəl ǫv it, sə̄, ənd fǽnsį đət ménz sóulz u̯ə meid fə đə p.ɹę̄əbuk, ən nǫt đə p.ɹę̄əbuk fə đém'. — 'bət kænǫt hī ekspóuz ænd .ɹįd.ɹés đīz īvįlz, if đei įgzist?' — t.ɹįgā́və tu̯istįd əbáut əgein. 'ai dū́ nǫt séi đæt ái þiŋk it, sə̄; bət đís ai nóu, đət ev.ɹį púə mǽn in đə véil þiŋks it — đæt đə pāsənz ā əf.ɹeid əv đə lǽndlǭdz. đéi məst sī đīz þiŋz, fə đei ā́ nǫt bláind; ənd đei t.ɹái tu plā́stə đəm ʋp aut əv đə óun pǫ́kįts'. — 'bət u̯ai, in gǫ́dz néim, dount đei st.ɹáik ət đə .ɹū́t əv đə mǽtə, ənd gou st.ɹeit tə đə lǽndlǭdz ənd tel đəm đə t.ɹūþ', āskt lānslǫt. — 'sou pī́pl sei, sə̄. ai sī nóu .ɹīzn fǭ it eksépt đə u̯ʋ́n u̯itš ai géiv jū. bįsáidz, sə̄, jū mʋ́st .ɹįmémbə, đət ə mǽn kānt ku̯ǫ́.ɹəl u̯iđ hiz óun kín; ən sou ménį ǫv đəm ā đę̄ə sku̯aiəz b.ɹʋ́đəz, ǭ sʋ́nz, ǭ névjūz'. — 'ǭ gud f.ɹéndz u̯iđ him, ət līst'. — 'ai, sə̄, ənd, tu dū đem džʋ́stįz[1]*), đei hæd nī́d, fə đə púəz seik, tu kīp gúd f.ɹéndz u̯iđ đə sku̯áiə. hau éls ā đei tu get ə fā́điŋ fə skū́lz, ǭ kóul-səbsk.ɹipšənz, ǭ laiiŋ-ín səsaiətįz, ǭ léndiŋ láib.ɹə.ɹįz, ǭ pénį klʋ́bz? if đei spóuk đę̄ə máindz tu đə g.ɹéit u̯ʋnz, sə̄, hau kud đei kī́p đə pǽ.ɹiš təgéđə?'*

1) *z* seems due to assimilation.

V. No. III in Southern English modified by Western influences.

Pronunciation of E. Dudley, Esq. B. A. (Oxon). Late Assistant d'Anglais au Lycée Louis le Grand, Paris.

Transcribed by Mr. Dudley himself.

[Mr. Dudley resided in Monmouth from the age of 6 to that of 18 and went to Monmouth Grammar School. He spent three years at Oxford and has since resided mainly in Berlin, Versailles, and Paris. He was born at London. His mother was a Londoner, his father from Bristol.]

"bi̯utifl[1]*) st.ɹm dis", sed lănslǫt, hu hœd ə kntin-i̯ul lǫŋiŋ — ɹait*[2]*) ǫ ɹǫŋ — t tšœt u̯id iz infi̯ĭŏri̯əz; ən u̯z p.ɹəpǫ̈šn(ə)tli̯*[3]*) svlki̯ ən ri̯zəvd tu iz sjupi̯ĭŏri̯əz. — "bi̯útifl i̯nvf, sə", sed ðə kīpə, u̯id n emfsis n ðə fəst u̯əd. — "u̯ai, hœz it ni̯ vðə fǫ̈lt?" — "nǫt sə houlsm z p.ɹəti̯, sə". — "u̯ət*[4]*) hām dz it dū?" — "fīvə n eigi̯u n rumətizm, sə". — "u̯ā?" ɑst lānslǫt, ə litl əmi̯ūzd bə ð mānz l(ə)kǫnik ānsəz. — "u̯ærévə ð u̯ait fǫg sp.ɹedz, sə". — "u̯æz ðæt?" — "ev.ɹi̯u̯æ, sə". — "n u̯en?" — "ǭlu̯i̯z, sə". — lānslǫt bāst aut lāfiŋ. ð mān lukt vp (ə)t im sloulį n si̯ĭŏri̯slį. — "i̯u u̯udn lāf, sə, if i̯ud sīn mvtš v ði insáid (ə)v dīz kǫti̯dži̯z .ɹaund". — ".ɹi̯ĭŏlį", sed lănslǫt, "ai u̯z ounlį lāfiŋ t auə meikiŋ sətš veri̯ šǭt u̯āk (ə)v stš ə lǫŋ n si̯ĭŏri̯əs stǭ.ɹį. dju mīn ðə(t) ði vnhélpi̯nis (ə)v ðis kvnt.ɹį i̯z houlį kǭzd bai ð rivə?" — "nou, sə. ðə*

1) Mr. Dudley distinguishes a short form of *ū*, where it is normally long, from the lax (normally short) *u* of *pul, luk*, etc. Thus for *bi̯utifl, cigi̯u* cf. S. E. *puə*, where *ū* > *u*.

2) *ai, au* — here *a* is like *a* in 'patte' (Fr.).

3) Sounds underlined are unvoiced.

4) Strictly intermediate between *u̯ǫt* and *u̯ət*.

VI. No. III in Southern English with traces of Northern and N. Irish English.

Pronunciation of the author, born at Liverpool and from age 8—18 at school at Merchant Taylors', Crosby, Lancs.: afterwards 5 years at Oxford, 2 in Cheltenham and $2^1/_2$ in Germany. Parents both born in North of Ireland (near Londonderry), where the author has spent a great proportion of his holidays.

ˈbjūtiſl st.ɹīm ðisˈ, s(e)d lānslət, hu hœd ə kəntinjuəl 235
lǫŋiŋ — ɹait ǫ ɹǫŋ — tə tšœt u̯iđ iz infiəɹi̯əz; ən u̯əz
p.ɹəpǭšnətlį svlkį ən ɹi̯zəv(d) tu iz səpiəɹi̯əz. — ˈbjūtiſl
ənvf, səˈ[1]*), sed đə kīpə, u̯iđ n emfəzis n đə fōst u̯ād.* — 240
ˈu̯ai, hœz i̯t enį vđə fǫlt?ˈ — ˈnǫt sə houlsm əz p.ɹitį, səˈ. —
ˈu̯ǫt hām dəz i̯t dū?ˈ — ˈfivəɹ, ən eigjŭ, ən ɹūmətizm, səˈ. — 245
ˈu̯ā.ɹ?ˈ ast lānslot, ə litl əmjūzd bə đə mœnz ləkǫnik
ānsəz. — ˈu̯əɹevə đə u̯ait fǫg spɹedz, səˈ. — ˈu̯āz đœt?ˈ — 250
ˈevɹi̯uə, səˈ. — ˈənd u̯en?ˈ — ˈǭlu̯i̯z(u̯eiz), səˈ. — lānslət bāst
aut lāfiŋ. đə mœn lukt vp ət im sloulį ən siəɹi̯əslį. — ˈju 255
u̯udnt lāf, sə, if jəd sīn mvtš əv đ(i) insaid əv đīz
kǫti̯dži̯z ɹaundˈ. — ˈɹi̯əlįˈ, sd lānslət, ˈai u̯əz ounlį lāfiŋ 260
ət a(u)ə meikiŋ svtš verį šǭt u̯āk əv svtš ə lǫŋ ən siəɹi̯əs
stǭrį. džu mīn đət đi vnhélpinəs əv đis kvntɹį iz
houlį kǭzd bə đə ɹivəʔ — ˈnou, sə. đə ɹivə-dœmps ə 265

1) Perhaps nearly half-long, *sŏ*, but rarely *sō*.

rivə dœmps ə gǫdz̲ sendiŋ: ən sou đęə nǫt tu bæ̆d t bǣ. bət đəz mǭ əv mǣnz̲ sendiŋ, đət iz tu bæ̆d tu bǣ". — "u̯ǫt đ š(j)ū mĭn?" — "ə men laiklį tə bi helpį u̯en đęə u̯ās hauzd đ nə pig?" — "nou". — "(ə)n u̯ās fed đn ə haund?" — "gud hevnz! nou!" — "ǫ pœk tgeđə t(ə) slĭp, laik piltšdz in ə bœrl̥?" — "bʊt mai gud felo dju[1]*) mīn đt đ le(i)b.ɹ(ə)z hjə ər in đæt steit?" — "it iznt fā t u̯ǭk, sə, phɹæps† sʊm dei, u̯en đ mei-flai z gǭn ǫ̆f, ən đ fiš u̯ount ɹaiz əu̯ail, ju kud u̯ǫ̆k daun n sī. a(i) beg jǫ (jə) pādn, sə, đou, f piŋkiŋ v sətš ə piŋ. đe(i) ə nǫt pleisiz fit f džentlmn, đæts sātn". đæ u̯z ə steid airnį in iz toun, u̯itš lănslǫt*[2]*) felt. — "bt đ klədžįmn gouz?" — "jes, sə". — "n mis (h)nǭrįə gouz?" — "jes, gǫd ǭlmáitį bles ə!" — "n du nǫt đei si đt ǭl gouz ɹait?" — đ džainț tu̯istįd iz hjūdž limz, ẓ if t.ɹa(i)iŋ tu əvoid n ānsə, n jet nǫt dæ̆riŋ t dū sou. "dū klədžįmn gou əbaut əmʊŋ đ pǭ mʊtš, sə, (ə)t kǫlįdž, bifǫ đę ə r ǫ̆đeind!" — lănslǫt smaild n šuk iz hed. "ai pǭt so, sə. au(ə) gud vikə z laik đə rest hjərəbauts. gǫd nouz, hi stints naiđə taim nǫ mʊnį — đə soulz v đ pu(ə)*[3]*) ə u̯el lukt ăftə, n đæ bǫdįz tū, z fār z iz pās u̯il gou; bt đæts nǫt fā". — "iz i il ǫ̆f đen?" — "đ liviŋz u̯āp sm fǭtį paunz į jə. đ gɹeit taiđz, đ(į) sei, ə u̯ĕp betə đn tu̯elv hʊndɹįd, bt skuaiə lœviŋtn hz đém". — "ou ai sī"*[4]*), sed lănslǫt. — "aim glœd ju dū, sə, f.ɹ ai dount", mĭklį ănsəd t.ɹigăvə, "bt đə vikə, sə, hīz ə kaind mœn, ənd ə gud; bt đ puə dount vndəstœ́nd im, nǫ hī đem. hīz tu lānįd sə, n seiviŋ jǫ pɹæzəns, tū fǫnd v hiz*

1) Perhaps intermediate between *dju* and *džu*.

2) ǫ here tends to become ə. Cf. Nos. III & VI C.

3) "*puə* is a conscientious emendation of *pǭ*". E. D.

4) ī final is strictly *įi*. † *p* is strongly aspirated.

gǫdz̲ sendiŋ; (ə)n sou đe(i) ə nǫt tū bœd tə bęə. bət đəz mǭɹ əv mœnz̲ sendiŋ, đət iz tū bœd tə bęə'. — ˈu̯ǫ(t) d ju mīn?' — ˈə men laiklį tə bi helpį u̯en đ(ę)ə u̯ās hauzd đən ə pig?' — ˈnou'. — ˈən u̯ās fed đən ə haund?' — ˈgud hevnz! nou!' — ˈǫ pœk təgeđə tə slīp, laik pilšədz in ə bœɹ(ə)l?' — ˈbʊt, mai gud felou, d ju mīn đət đə leibɹəz hįəɹ əɹ in đœt steit?' — ˈ(i)t iznt fā tə u̯ǭk, sə. pɹœps sʊm dei, u̯en đə mei-flai (ə)z gǫn ǫf, ən đə fiš u̯ount ɹaiz əu̯ail, ju kəd u̯ǭk daun ən sī. ai beg jə pādn, sə, dou, fə piŋkiŋ əv sʊtš ə piŋ. đəɹ nǫt pleisiz fit fə džentlmn, đœts sətn'. đə u̯əz ə steid aiɹənį (i)n iz toun, u̯itš lānslət felt.

* * * * * * * * * * * * * * * * * *

Remarks.

į at the end of words like 'very', 'pity' is very open and tends to the *ə* position.

ī, ū, ei, ou, are lax and lowered, but less diphthongized than in London Eng.

u̯ and *u̯* are almost interchangeable, the voiced sound not yet having completely supplanted the voiceless.

īə tends to become *jə̄*, e. g. in 'year' (*jə̄*), 'hear' (*hjə̄*).

ā is sometimes advanced, e. g. in *lānslət*; N. Eng. *a* prolonged.

œ occasionally represents St. Eng. *ā*; e. g. *'dįmānd'* might be spoken *'dįmœnd'*. In many cases *ā* has been consciously learnt for N. Eng. *œ*, e. g. in *tšāns* (chance), though pronunciations like *bœþ* (bath) and *mœstə* (master) have always been considered dialectal by the author.

ęə is often supplanted by *ə̄*, e. g. *u̯ə̄* (where).

pɹǣbuk'. — "*u̯ʋn kānt bi tū fǫnd v ə gud þiŋ!*" — "*not ʋnlés ju meik n aidl v it, sə, n fœnsį đt menz soulz u̯ə meid fə đ pɹǣbuk n nǫt đə pɹǣbuk fə đem*". — "*bt kœnǫt hi ekspóuz n ɹdɹes đīz īvįlz, if đę(i) įgzist?*" — *tɹigā́və tu̯istįd əbaut əgein.* "*ai du nǫt sei đt ai þiŋk it, sə; bt đis ai nou, đt evɹi puə mǣ̆n in đ(ə) veil þiŋks it, đt đ̱ pāsnz əɹ əfɹeid v đə lœnlǭdz. đe(i) mv́st sī́ đīz þiŋz, fə đe(i) ə nǫt blaind, n đei tɹai t plǎstə đm ʋp aut v đə r oun pǫkįts*". — "*ḇt u̯ai in gǫdz neim dount đei stɹaik t đ̱ ɹut v đə mœtə, n gou stɹei(t) tu đ lœnlǭ̆dz n tel đm đ̱ tɹūþ?*" *āst lǎnslǫt.* — "*so pīpl sei, sə. ai sī nou rīzn fǫr it, į̱ksept đ u̯ʋn u̯itš ai geiv ju. bįsaidz, sə, ju ms(t) ɹįmembə đt ə mǣ̆n kant ku̯ǫrl̥*[1]) *u̯iđ iz oun kin; n sou menį v đm ə đœ sku̯aiəz bɹʋđz ǫ sʋnz ǫ nefjuz*". — "*ǫ gud fɹenz u̯iđ im (ə)t lǐst*". — "*ei, sə, n tə du đm džʋstįs, đe hd nīd, fə đə puəz seik, t kǐp gud fɹenz u̯iđ (đ)e sku̯aiə. hau els ə đe t get ə fāđiŋ f skūlz ǫ koul-spskɹipšnz, ǫ laiŋ-in ssaitįz, ǫ lendiŋ laibɹ(ə)ɹįz, ǫ penį klʋbz? if đe spouk đœ maiñz t đə gɹeit u̯ʋnz, sə, hau kd đei kǐp đ̱(ə) pœriš t(ə)geđə?*"[2])

---

1) Mr. D. usually pronounces *r* not only between, but also after vowels, and sometimes initially; often with only a single tongue-tap. In other cases *ɹ* is used.

2) Note throughout a tendency to 'unvoice' or drop altogether small and unstressed syllables, especially *ə*.

Southern English (London II).

[Pronunciation of a lady resident all her life in London and of London parents. This pronunciation is careful and especially avoids Cockneyisms. Mr. Dudley, who has procured it, notes only the points of divergence from his own.]

Vowels.

ū in *ɹūmətizm* is a well-marked diphthong (= *uu̯*), but is often advanced considerably towards *ü* in the second half; compressed rounding of the lips takes place.

ęə, e. g. in 'were' is between *ęə* and *æə*.

ǭ takes the place of *ǫ* in 'God' (*gǭd* for *gǫd*) [1]).

æ. The weak form of *đæt* (that) is nearer *đęt* than *đət*.

(*e*)*i*. The form *ǭlu̯eįz* is used in 'always'. 'College' is spoken *kǫlẹdž* not *kǫlįdž*. Cf. *sẹnd*.

uə(*ǭ*). The form *puə* is used in 'poor', but with the *u* of *put*. Full forms are common, e. g. *ænd u̯ǫz pɹopǭ́šənətlį, bjuu̯tiful env́f, iįvəlz, houlsəm* (in which *u* reaches the tensity of *ū*, but is short).

Consonants.

h is generally preserved, *hu ẖæd . . . ., ɒndəstǽnd ẖim*. So too the speaker retains

k in *äskt:* and

r in *spredz, laibrəriz, præəbuk* &c. Trilled *r* is fairly frequent, in the case of both this lady and

1) *gǭd* is, I fear, a Cockneyism!

her sisters. Even *u̯ęəɹ̯* seems to occur for *u̯ęə* (where), though the *r* is then unvoiced.

In 'work' there is a trace of the *r*, so that one is left in doubt whether *ə* is 'cacuminal', i. e. is pronounced with the tongue in the *ɹ* position, or is followed by another faint vowel sound, *u̯ə(ə)k*.

u̯ seems to be pronounced with the minimum of voice, but is not markedly voiceless (*u̯*).

j is close, a true fricative consonant.

(t)š; the former element is not sounded in the word 'pilchards', which thus = *pilšədz*. Cf. No. VIC.

Northern English under Southern Influence (I).

Pronunciation of a gentleman born and bred in Manchester, but afterwards 3 years at Oxford and since then 3 years in London. Differences noted between this pronunciation and that of Mr. Dudley.

Vowels.

ī and *ū* tend less to become diphthongized, though they are not so pure as in French or German, e. g. *biu̯ŭtifl stɹ̯ŭm* (only half-long).

e in a closed syllable is lower (*sęd*).

ei is more nearly a monophthong, e. g. *stę̄(i)t*.

œ is always lower (= more open), e. g. in *evɹ̯iu̯œ*.

u (short) is higher, e. g. in *hu hœd*.

ə is more frequent; thus, *ə kəntiniu(ə)l lǫniŋ*. It is also lower, and nearer *ɒ*, e. g. in *u̯ə* (were).

ai: in this diphthong the first element is a more open *a*, the second is a closer *i*.

ɒ: the 'but-sound' seems to be the peculiar Lancashire variety, which resembles French *o* in 'beau', but

is "under-rounded" (i. e. not fully rounded). Cf.[1]) H. C. Wyld: The Teaching of Reading pp. 37—38.

ou, like *ei*, is less markedly diphthongal than in St. Eng.; e. g. *sʊpǫ̣̊(u)z*, where the weak vowel tends to be strengthened, the strong one to be more like a pure *ǫ̣*. Final vowels are somewhat open and longer than in E. D.'s speech, e. g. *ē̤(i)gi̯ṳ̄*, *sə̤*.

Consonants.

p, t, k. The aspiration which accompanies these sounds, when final, is more marked; e. g. *fǫ̆̊lt(h)*.

l: for this, as in general for the dental sounds, the tongue is drawn further back.

j after voiced sounds is usually semi-vocalic *i̯*. In general this speaker's pronunciation is slower than that of Mr. Dudley. The *ə* in weak syllables is much less frequently dropt. The individual syllables are better marked.

With the special features mentioned above compare my own pronunciation (No. VI) and examples No. VII (Mr. A. Montgomery) and No. VIII (North of Ireland lady). For specimens of unadulterated Northern English the student is referred to the well-known text-book by the late Dr. R. J. Lloyd, formerly Reader in Phonetics at the University College, Liverpool[2]).

---

1) Cf. too Sweet, Sounds of Eng. p. 32. § 82.

2) "Northern English"(Teubner) in Prof. Viëtor's "Skizzen Lebender Sprachen".

VII. No. III in Northern English (strong Southern influence) (II).

Pronunciation of A. Montgomery, Esq.

[Mr. A. Montgomery was born in Liverpool, and educated at Merchant Taylors' School, Crosby, near Liverpool; he afterwards resided near that city, until about the age of 30. Latterly Southern influences have considerably modified his pronunciation. Both parents Irish (from near Londonderry), but long in residence in and near Liverpool. Transcribed by Mr. E. Dudley and the author.]

"bjutɨfl[1]*) st.ɑ̄m ðis", sed lănslt, hu hæd ə kntinjul lǫŋiŋ — ɹait ǫ (> ə) ɹǫŋ — tu tšæt ɣiđ hiz infɨə.ɹiəz; æn ɣz p.ɹpǭšnətlɨ svlkɨ an ɹizəvd tu hiz supɨə.ɹiəz. — "bjútifl ɨnvf, sə", sed ðə kīpə, ɣiđ n emfəsis ǫn ðə fəst ɣəd. — "ɣai, hæz it eni vðə fǭlt?" — "nǫt so hŏ(u)lsm z p.ɹitɨ, sə". — "ɣǫt hām dz it dū?" — "fīvə, nd eigju, n ɹumətizm*[1]*), sə". — "ɣə̄?" āst lănslt, ə litl əmjūzd bai ð mēnz ləkǫnik ănsəz. — "ɣə̆.ɹevə ð ɣait fǫg sp.ɹedz, sə". — "ɣəz ðæt?" — "ev.ɹiɣə, sə". — "ənd ɣen?" — "ǭlɣiz, sə". — lănslt bəst aut lăfiŋ. ðə mēn lukt vp ət im sloulɨ n siðɨəslɨ. — "ju ɣudnt lăf, sə, if jud sĭn mvtš*

1) Note the shortened *ū*. Per contra in 'book', 'hook', etc. this speaker makes *u* at least half-long.

VIII. No. III in North of Ireland English (modified).

[Pronunciation of a lady born and brought up at Londonderry, Ireland, but subjected to the influence of Scotch and English pronunciations, and resident for the last 10 years in the S. of England. Transcribed by Mr. A. Montgomery and the author.]

ʿbjutįfl[1]) *st.ɹīm đisʾ, sed lanslǫt, hu hæd ə kǫntínjul lǫŋiŋ — .ɹait ǫ .ɹǫŋ — tə tšæt u̯iþ hiz įnfí.ɹjə̄z; ənd u̯əz p.ɹəpǭšnətlį sɒlkį œnd rəze.ɹvd tə hiz səpi.ɹjə̄z. ʿbjutįfl env́f, sə̄, sed đi kīpə, u̯iþ n emfəsis ǫn đə fə̄st u̯ə̄d. ʿu̯ai, hæz it enį*[2]) *ɒđə fǫlt?ʾ ʿnot so hŏlsm əz p.ɹįtį, sə̄. ʿu̯ǫt hăm dɒz it dū?ʾ ʿfīvə, ənd ĕgju, ənd rumətizm, sə̄ʾ. — ʿu̯ęə?ʾ ăs(k)t lanslǫt, ə litl əmjuzd bai đə mænz ləkǫnik ănsə̄z. — ʿu̯əevə đį u̯ait fǫg sp.ɹed(z̲), sə̄ʾ. — ʿu̯ę̄z þæt?ʾ — ʿev.ɹįu̯ə̄, sə̄ʾ. — ʿənd u̯en?ʾ — ǭlu̯įz, sə̄ʾ. — ʿlanslǫt bə̄st aut lăfiŋ*[3]). *đə mæn lukt ɒp ət him slŏlį*[4]) *ənd sĭ.ɹjəslį. — ʿju u̯udnt laf, sə̄, įf jud sĭn*

1) *u*, when long in St. Eng. and shortened in this pronunciation, is still tense. 'Pool' and 'pull', are indistinguishable from each other, (*pṷl*); both are high-round-out-back.

2) In unmodified N. Irish 'any' is pronounced like 'Annie' (*anį*).

3) For the normal N. Ir. *a* the speaker substitutes variously *ā*, *ă* and *æ*.

4) This *ŏ* is similar to the German *ō*, but shortened and less tense and rounded. It appears to be by nature an almost pure monophthong, but is occasionally diphthongised, though never so much as in St. Eng. *ei* is similarly only faintly diphthongal.

əv đi insáid əv điz kǫtįdžįz ɹaund". — "ɹiðlį", sed lănslt, "ai ų̆z ō(u)nlį lăfiŋ ət a(u) meikiŋ svtš veɹį šǫ̆t ų̆ək əv svtš ə lǫŋ n siðɹįəs stǭɹį. du ju mĭn đt đi ɒnhélpiŋįs əv đis kvntɹį iz hŏ(u)lį kǭzd bai đə ɹivə?" "nŏ(u), sə. đi ɹivə-dœmps ə gǫdz sendiŋ; n sou đei ə nǫt tu bœd tu bē(ə)[1]). b(ə)t đœz mǭɹ v mœnz sendiŋ, đt iz tu bœd tu bē(ə)". — "ų̆ǫt dju mĭn?" — "ā men laikli t bi helpį ų̆n đei ə ų̆əs hauzd đn ə pig?" — "nou". — "n ų̆ðs fed đn ə haund?" — "gud hevnz! nou!" — "ǫ pœk(t) t(ə)geđə tu slĭp, laik piltšdz in ə bœɹl̥?" — "bvt, mai gud felo(u), dju min đt đə leibɹəz hiəɹ (ɹ) in đœt steit?" — "it iznt fa tu ų̆ǒk, sə. pəhœps svm dei, ų̆en đə mei-flai hz gǫ̆n ǫf, n đə fiš ų̆ount ɹaiz əų̆ail, ju kud ų̆ǫ̆k daun n sī. ai beg jǫ (>jo) păđn, sə, đou, fə þiŋkiŋ v svtš ə þiŋ. đęə nǫt pleisįz fit fǫ džentįlmn, đœts sətn". đə ų̆z ə steid aiɹnį in hiz toun, ų̆itš lănslt felt. — "bət đə klădžįmn gouz?" — "jes, sə". — "n mis (h)ǫnǫ̆ɹiə gouz?" — "jes, gǫd ǫ̆lmđitį bles ə!" — "n du nǫt đei si đt ǫ̆l gouz ɹait?" đə džai(ə)nt tųistįd hiz hjŭdž limz, (ə)z if tɹaiŋ tu əvǫid n ănsə, n jet nǫt dă̆(ɹ)iŋ[1]) tu du so. "du klădžįmn gou əbaut əmǫŋ[2]) đə pǫə mvtš, sə, ət kǫlįdž bįfǫ đe a ǫ̆đéind?" — lănslt smaild, n šuk hiz hed. — "ai þǫ̆t so, sə. ā(ə) gud vikə

1) So Mr. Dudley. To my ear the sound is nearer ę̄; in conversation it is frequently absorbed in the ə, which then becomes ɔ̄.

2) Dialectal for *əmvŋ*.

mʋtš əv đį įnsaid əv đīz kǫtįdžįz ɹaund'. — 'rīəlį', sed lanslǫt, ai u̯əz ŏnlį lafiŋ ət ă.ɹ meikiŋ sʋtš vęrį šǭt u̯ə̆k əv sʋtš ə lǫŋ ən sĭ.ɹjəs stŏrį [1]*). du ju mīn đæt đį ʋnhélpįnəs əv đis kʋnt.ɹį iz hŏlį kǭzd bai đə rivə?' — 'nŏ, sə̄, đə .ɹivə dæmps ə gǫd(z̲) sendiŋ; ən so đei ə nǫt tu bæd tə bę̄ə. bʋt* [2]*) đəz mo əv mæn(z̲) sendiŋ, đæt iz tu bad tə bę̄ə'. — 'u̯ǫt də ju mīn?' — 'ā men laiklį tə bi helpį u̯en đei ə u̯ə̄s hauzd đæn ə pig?' — 'nŏ'. — 'ænd u̯ə̄s fed đæn ə haund?' — 'gud hevnz! nŏ!' — 'ǫ pæk(t) təgeđə̆ tə slīp laik pilšədz in ə bærl?' — 'bʋt, mai gud felö* [3]*), dju mīn đæt đį leib.ɹə̆z hjə̄ a.ɹ in đæt steit?' — tiznt fă tə u̯ǭk, sə. p.ɹæps sʋm dei, u̯en đə mei-flai həz gǫn ǫf, ənd đə fiš u̯ŏnt .ɹaiz əu̯ail, ju kud u̯ǭk daun ən sī. ai beg jə̆ pădn, sə̄, đo, fǫ þiŋkiŋ əv sʋtš ə þiŋ. đei a nǫt plēsįz fit fǭ džentlmən, đæt(s) se.ɹtn'. đə̄ u̯əz ə steid ai.ɹnį in (h)iz tŏn u̯itš lanslǫt felt. — 'bʋt đə klə̄džįmn go(u)z?' — 'jes, sə̄'. — 'ən mis hǫnŏ́rjə go(u)z?' — 'jes, gǫd ǫlmáitį bles ə̄!' — 'æn du nǫt đei sī đət ǭl gŏz .ɹait?' — đə džaint tu̯istįd hiz hjudž* [4]*) limz æz if t.ɹaiiŋ tu əvoid ən ānsə̆(.ɹ) ənd jet nǫt dę̆.ɹiŋ tə du so. 'du klə̄džįmn go əbaut əmʋŋ đə puə mʋtš, sə, æt kǫlįdž, bįfǫ(.ɹ)* [5]*) đei æ.ɹ ǭ̆(.ɹ)déind?' — lanslǫt smaild, ən šuk iz hed. — ai þŏt so, sə̄. ā gud*

---

1) See note 4, p. 61.

2) The *ʋ*-sound here seems to be partly rounded as in Lancashire. Cf. p. 58, foot, on Vowels in N. Eng.

3) *ö*. This sound resembles the German *ö* in Goethe (*gö̈tə*), but is shorter, laxer, and unaccentuated.

4) *hjudž:* the *j*- sound in this word is often voiceless, so that the *u* is preceded only by the sound heard after *i* in the German *ich*.

5) The presence of this *.ɹ* is somewhat uncertain. Perhaps it is a faint coronal variety (*ǫ.ɹ*).

iz laik đə ɹest hjəɹəbauts. gǫd nouz, hi stints naiđə taim nǫ mɒnį — đə soulz v đə pǫə ə u̯el lukt ăftə n đœ bǫdįz tu — z fa z hiz pās u̯il go; bt đœts nǫt fa". — "iz (h)i il ǫf, đen?" — "đə liviŋ z u̯ŏþ sɒm fǭtį paunz ə jə. đə gɹeit taiđz, đe sei, ə u̯ŏþ betə đn tu̯elv hɒndɹid; bt sku̯aiə lœviŋtn hœz đem". — "o, ai sî!" sed lănslt. — "a(e)m glœd ju du, sə, fɹ ai dō(u)nt", miklį ănsəd tɹigăvə. "bt đə vikə, sə, hi iz ə kain mœn, n ə gud; bt đə pǫə dount ɒndəstɛ́nd hím, nǭ hi đem. hi iz tu lăn(į)d, sə, n, seiviŋ jə pɹezns, tu fǫnd v hiz pɹɛ̆buk". — "u̯ɒn kānt bi tū fǫnd v ə gud piŋ". — "nǫt ɒnlés ju meik n aidl əv it, sə, n fœnsį[1]) đt menz soulz u̯e meid f đə pɹɛ̆buk, n nǫt đə pɹɛ̆buk f(ə) đem". — "bɒt kœnǫt hi ekspóuz n ɹįdɹes đĭz iv(į)lz, if đei įgzist?" — tɹigăvə tu̯istįd əbaut əgein. "ai du nǫt sei đt ai piŋk it, sə; bt đis ai nou, đt evɹį pǭ mœn in đə veil piŋks it — đt đə păsnz ə əfɹeid v đə lœnlǭdz. đei mɒst sĭ đīz piŋz, fǫ đei ə nǫt blaind; n đei tɹai tə plăstə đm ɒp aut ə(v) đəɹ oun pǫkįts". — "bɒt u̯ai, in godz neim, dount đei stɹaik t đə ɹŭt v đə mœtə, n gou stɹeit tu đə lœnlǭdz n tel m đə tɹūþ?" ăst lănslt. — "sou pipl sei, sə. ai si nou ɹĭzn fǫɹ it įksept đə u̯ɒn u̯itš ai geiv ju. bįsaidz, sə, ju mɒst ɹįmembə đt ə mœn kānt

---

1) Corrected from '*fănsį*'. This speaker now sometimes broadens the Southern *œ* into *ă*; cf. '*păsįdž*' for *pœsįdž* by analogy with *pās* (pass) and '*pāsəbl*' of Stand. Engl. On the other hand less familiar words with *ā* in St. Eng. are often still pronounced with *œ* or *a*. Final vowels are usually short and monophthongal or almost so.

vikə iz laik đə ɹest hiɹəbauts. gǫd nŏz hi stints naiđə taim nǫ mɒnį. đį sŏlz əv đį puə a u̯el lukt āftə, ən(d) đę̄ bǫdįz tu — əz fă əz hiz pə̆s u̯il go; bət đœtṣ nǫt fā'. — 'iz hi il ǫf đen?' — đə liviŋz u̯ə̄þ sɒm fǫtį paun(d)z ə jīə. đə gɹeit taiđz, đei sei, a u̯ə̄þ betə đən tu̯elv hɒndɹəd, bɒt sku̯aiə laviŋtn hœz đem'. — 'ō ai sī', sed lanslǫt. — 'aim glœd[1]) ju du, sə̄, fǫɹ ai dŏnt', mīklį ānsə̆d tɹįgāvə. 'bɒt đə vikə̆, sə̄, hīz ə kaind mœn, œnd ə gud. bɒt đə puə dŏ(u)nt ɒndəstǽnd him, nǫɹ hi đem. hiz tu lə̄nd, sə, œnd, seiviŋ juə pɹezəns, tu fǫnd əv hiz pɹę̄əbuk'. — 'u̯ɒn kănt bi tu fǫnd əv ə gud þiŋ'. — 'nǫt ɒnlés ju meik ən aidl ǫv it, sə̄, œnd fansį đœt men(z̲) sŏlz[2]) u̯ə meid fə đə pɹę̄əbuk, ən(d) nǫt đə pɹę̄əbuk fə đem'. — 'bɒt kœnǫt hi įkspŏz ənd rįdɹes đīz īvįlz, įf đe(i) įgzist?' — tɹįgāvə tu̯istįd əbaut əgen. 'ai du nǫt sei đət ai þiŋk it, sə; bɒt đis ai nŏ, đət evɹį puə mœn in đə veil þiŋks it — đœt đə păsnz əɹ əfɹeid əv đə lanlǭdz. đei mɒst sī đīz þiŋz, fǫ đei əɹ nǫt blaind; œnd đei tɹai tə plăstə đem ɒp aut əv đęɹ o(u)n pǫkįts'[3]). — 'bɒt u̯ai, in gǫdz[4]) neim, dō(u)nt đei stɹaik ət đə ɹŭt əv đə mœtə, ən go stɹeit tə đə landlǭdz œn tel đem đə tɹuþ', as(k)t lanslǫt. — 'so pīpl sei, sə̄. ai sĭ no(u) ɹīzn fǫɹ it, įksept đə u̯ɒn[5]) u̯itš ai geiv jə. bįsaidz, sə, ju mɒst ɹįmembə̆ đœt ə mœn kant ku̯ǫɹl

---

1) *glad* would be the unmodified N. of I. form, as in Northern English; cf. *man*, *kant*, etc.

2) The *ō* here verges on the weak form *ö*.

3) In unmodified N. of I. English *pǫkəts*.

4) The short *o* tends, noticeably in this word, to resemble the German sound, e. g. in '*Motte*', rather than St. Eng. *ǫ* in '*not*'.

5) Unmodified N. of I. Eng. *u̯an*.

ku̯ǫɹl u̯iđ hiz oun kin; n so menį əv đəm a đœ sku̯aiəz bɹɒđəz, ǫ sɒnz, ǫ nevjuz". — "ǫ gud fɹenz u̯iđ him, t lĭst". — "ai, sə, n, tu du đm džɒstįs, đei hœd nĭd, f đə pǭz seik, tu kĭp gud fɹenz u̯i(đ) đə sku̯aiə. hau els ə đei tu get ə făđiŋ f skŭlz, ǫ koul-səbskɹipšnz, ǫ laiŋ-in ssaitįz, ǫ lendiŋ laibɹəɹįz, ǫ penį klɒbz? if đei spouk đœ mainz tu đə gɹeit u̯ɒnz, sə, hau kud đei kĭp đe pœɹiš təgeđə?"

IX. No. III in English of South-East Ireland.

Pronunciation of Miss Moíre Ní Riain.

[Miss Riain was born in County Wexford, Ireland; and educated at Loreto Abbey, Gorey, Co. Wexford, and Loreto College, Dublin. Transcription by Miss F. Tilly, S. Mary's College.]

'bjū́d̲įful[1]) *stɹ̲ī́m đis', sed lánslǫt, hū had ə kǫntínjuəl lǫ́ŋiŋ — ɹáit ǭ ɹǫ́ŋ — tu tšát u̯iđ hiz infī́ɹiəz̲; and uǫz̲ pɹǫpǭ́šnətlį sálkį and ɹəzə́ᴶvd*[2]) *tu iz̲ supī́ɹiəz̲. —*

---

1) The sounds underlined, e. g. d̲, z̲ etc. are weak, but unvoiced, as in Middle Germany. *ū* and *ī* are monophthongs. *ū* of Standard English is sometimes shortened to *ŭ* (tense). In the diphthong *ai* the first element seems to be generally N. Eng. *a*. *ɒ* appears to be a sound intermediate between *u* and *ɒ*. Acoustically it resembles Germ. *ŏ*, and it is clearly somewhat rounded. At times *a* (N. Eng.) is used for St. Eng. *ɒ*; I can trace no clear rule on this point. *ǭ* is mid-back, and *ǫ* is also higher than in St. Eng. Cf. Germ. *ŏ*.

2) *əᴶ*, *ǫᴶ* etc. The *ᴶ* printed above the line is 'coronal', i. e. pronounced with the tip of the tongue curled back, while the main part of it produces the vowel. (Cf. Horn, NE. Gr. I. 180.)

u̯iþ hiz o(u)n kin; ænd so menį əv ðəm ā ðə.ɹ sku̯aiðz 350
b.ɹvððz, ǭ svnz, ǫ.ɹ nevjuz'[1]*). — 'ǭ gud f.ɹen(d)z u̯iþ*
him, ət līst'. — 'ai, sā, ən, tə du ðəm džvstįs, ðe hæd 355
nīd, fə ðə pue(z̲) seik, tə kīp gud f.ɹen(d)z u̯i ðə sku̯aiə.
hau els a ðei tə get ə fădiŋ fə skulz, ǫ kōl-svbsk.ɹipsjənz,
ǫ laiiŋ-in səsaiətįz, ǭ lendiŋ laib.ɹə.ɹįz, ǫ penį klvbz? if 360
ðei spōk ðę̄ə main(d)z tu ðə g.ɹeit u̯vn(z̲), sā, hau kud
ðei kīp ðə pœ.ɹiš təgeðə?'

X. No. III in Eastern North-American English (Southern influence).

Pronunciation of Mrs. M. Montgomery.

[Mrs. Montgomery has lived mainly in Washington, D.C., U.S.A., but has been subject to a variety of influences, including that of London (in early years) and in particular of Virginia, U.S.A. (Southern).]

'bjūtiful st.ɹām ðis', sed lœnsəlǫt, hu hæd ə kəntinjuəl lǭŋiŋ — .ɹait ǭ rǭŋ[2]*) — tu tšœt u̯id iz infi.ɹiəz;*
ən u̯ǫz prəpǭš(ə)nətlį svlkį ənd .ɹįzəvd tə hiz supi.ɹiəz. —

1) *nefju* may often be heard in the N. of I.

2) *r* sometimes occurs instead of *.ɹ*, especially between vowels.

ʿbjútįful ənɒf, səʾ, sed đə kípəʾ, u̯iđ ən émfəsįz̲ ǫn đə fəʾst u̯ə́ʾd. — ʿu̯ai, haz it enį áđəʾ fǭlt?ʾ — ʿnǫt so hṓlsm az̲ pɹíd̲į, səʾ. — ʿu̯ǫt hā́ʾm dɒz̲ it dū?ʾ — ʿfívəʾ, and ḗgjū, and ɹū́mətizm, səʾ. — ʿu̯ę́əʾ, ast lánslǫt, ə litl əmjū́z̲d̲ bai đə manz̲ lakǫ́nik ánsəʾz̲. — ʿu̯eɹévəʾ đə u̯ait fǫ́g̲ spɹedz̲, səʾ. — u̯éɹ iz̲ đát?ʾ — ʿévɹįu̯eʾ, səʾ. — ʿand u̯én?ʾ — ʿǫ́lu̯ez̲, səʾ. — lánslot bəʾst aut láfiŋ. đə man lukt ɒp at him slǫ́lį and sī́ɹjəslį. — ʿjū u̯udnt láf, səʾ, if jūd̲ sīn mɒtš ǫv đį insaid̲ ǫv đīz̲ kǫ́tįdzįz̲ ɹaund̲ʾ. — ʿɹī́lįʾ, sed lanslǫt, ʿai u̯ǫz̲ ōnlį lafiŋ at auəʾ mḗkiŋ sɒtš véɹį šǭʾt u̯əʾk ǫv sɒtš ə lóŋ and̲ sīɹjez̲ stǫ́ɹįʾ. ʿdū jə mī́n đat đį ɒnhélþįnəs ǫv đis kántɹį iz̲ hṓlį kǫ́z̲d̲ bai đə ɹívəʾ?ʾ — ʿnṓ, səʾ. đə ɹívəʾ-damps ā gǫ́d̲z̲ sendiŋ, and sō đe āʾ nǫt tū́ bad̲ tu bę̄əʾ, bɒt đęəɹ iz mǫ́əʾ ǫv mánz̲ sendiŋ, đát iz̲ tū́ bad̲ tu bęəʾ. — ʿu̯ǫ́t du ju mīn?ʾ — ʿāʾ mén laiklį tu bi hélþį u̯en đe ā u̯əʾs háuz̲d̲ đen ə píg̲?ʾ — ʿñǫ!ʾ — ʿand u̯əʾs féd đen ə háund̲?ʾ — ʿgud hévnz̲! nǫ́!ʾ — ʿǫʾ pakt tugeđəʾ tu slī́p, laik piltšəʾd̲z̲ in ə báɹəl?ʾ — ʿbɒ́t, mai gud̲ felo, du ju mī́n đat đə lḗbəɹəʾz̲ hī́ɹ aɹ in đat stḗt?ʾ — it iznt faʾ tə u̯ǫ́k, səʾ. pɹáps sɒ́m dē, u̯en đə mḗ-flai iz gǫn ǫ́f, and đə fíš u̯ǭnt ɹáiz

ʿbjútiful įnʋf, səʾ, sed đį kīpə, u̯iđ ən emfəsis ǫn đį fə̄st u̯ə̄dʾ. — ʿu̯ai, hæz it enį ʋđə fǭlt?ʾ — ʿnǫt[1]) *sou houlsəm əz pɹitį, səʾ. — ʿu̯ǫt hām dʋz it dū?ʾ — ʿfīvə, ənd eigjū, ənd ɹumətizm, sə̄ʾ. — ʿu̯ẹə?ʾ æst læns(ə)lǫt, ə litl əmjūzd bae*[2]) *đə mænz lækǫ́nik ænsəzʾ. — ʿu̯ẹɹévə đə u̯aet fǫg spɹedz, səʾ. — ʿu̯ẹəz đæt?ʾ — ʿevɹiuẹ̄ə, sə̄ʾ. — ʿənd u̯en?ʾ — ʿʃǭlu̯ẹiz, sə̄. — lænsəlǫt bə̄st aot lāfiŋ. đə mæn lukt ʋp ət im sloulį ən sīɹiəslį. — ʿju u̯udnt lāf, sə, if jud sīn mʋtš ǫv đį (ʃ) ínsaed əv điz k(h)ǫtįdžįz*[3]) *ɹaondʾ. — ʿɹīəlįʾ, sed lænsəlǫt, ʿai u̯əz ounlį lāfiŋ ət a(o)ə meikiŋ sʋtš veɹį šǭt u̯ə̄k əv sʋtš ə lǭŋ ən sīɹiəs stōɹį. d(ə) jū mīn đət đi ʋnhélþines əv đis kʋntɹį iz ho(u)lį kǭzd bə(į) đə ɹivə?ʾ — ʿnou, sə̄. đə ɹivə-dæmps ə gǫdz sendiŋ; ænd sou đei a nǫt tu bǣd tu bẹ̄ə. bʋt đ(e)əz mǫə əv mænz sendiŋ, đət iz tu bæd tu bẹ̄əʾ. — ʿu̯ǫt də ju mīn?ʾ — ʿā men laiklį tu bī helþį, u̯en đei ə u̯ə̄s hauzd đen ə pig?ʾ — ʿnouʾ. — ʿənd u̯ə̄s fed đən ə haund?ʾ — ʿgud hevnz! nou!ʾ — ʿǫ pæk(t) təgeđə tə slīp laik pil(t)šədz in ə bæɹl?ʾ — ʿbʋt mae gud felo, də jū mīn đət đə leibəɹəz hīə aɹ in đæt steit?ʾ — ʿit iznt fă tə u̯ǭk, sə̄. pəhæps sʋm dei, u̯en đə mei-flai həz gǭn ǭf, ən(d) đe fiš u̯ount ɹaiz*

---

1) This vowel is apparently further forward and even less rounded than in English; perhaps midway between *ă* in German *glatt* and *ǫ* in English *nǫt*. Cf. C. XI. n. 2. p. 74. *ā* in *lāf* etc. is generally N. Engl. *a* lengthened, but *æ* sometimes > *ǣ*.

2) Both elements of these diphthongs seem to be more open than in Standard English. But note also the forms *æu*, *öu* for St. Eng. *au*, *ou*. *ai* often becomes *ae*, sometimes almost a monophthong *ā*. *ei* is frequently very wide *ẹį*. For *ö* see p. 73, n. 1). *ū* especially if final, is often advanced and rounded.

3) *k* is often strongly aspirated; so too *h*.

əu̯ail, ju kud u̯ǭk dáun and sī́. ai beg jəʻ pā́dn, səʻ, đo, fəʻ þíŋkiŋ əv sɒtš ə þiŋ. đē ā nǫt plḗsi̯z̲ fít fəʻ džentlmən, đáts səʻtn'. đę̄əʻ u̯ǫz ə stḗd áiɹənį in iz̲ tōn, u̯itš lanslǫt felt. — 'bɒt đə klə́ʻdžįman gōz̲?' — 'jes, səʻ'. — 'and mis hǫnǫ́ɹjə gōz̲?' — 'jes, gǫd ǭlmáitį blés əʻ!' — 'and dū nǫt đé sī đat ǭl gōz̲ ɹait?' — đə džáiənt tu̯istəd hiz̲ hj̲ūd̲ž̲[1]) límz̲, az if tɹ̲áiiŋ tu avóid ən ánsəʻ and jét nǫt dēɹiŋ tu dú sō. 'du klə́džįmən go əbaut əmɒŋ đə puəʻ mṕtš, sə́ʻ, at kǫ́lətš, — bįfǫʻ đe ā ǫʻdḗnd̲?' — lanslǫt smáild̲, ənd šuk hiz̲ héd̲. — 'ai þǫ́t so, səʻ. auəʻ gud víkəɹ iz̲ laik đə ɹést hiəʻəbauts. gǫd nōz̲, hi stints naiđə táim nǫʻ mṕnį — đə sṓlz ǫv đə púəʻ āʻ u̯él lukt aftəʻ, and đęəʻ bǫ́diz̲ tū́ — az̲ faɹ az̲ hiz̲ pəʻs u̯il gō; bɒt đáts nǫt fāʻ'. — 'iz hī il ǫ́f, đen?' — 'đə liviŋz̲ u̯ə̄ʻþ sɒm fǫʻtį paund̲z̲ ə jíəʻ. đə gɹḗt táiđz̲, đe sē, aʻ u̯əʻþ bétəʻ đen tu̯elf hṕndɹəd; bɒt sku̯aiəʻ láviŋtn haz̲ đem'. — 'ō, ai sī́!' sed lanslǫt. — 'aim glád ju dū́, səʻ, fǫɹ ái dōnt', mīklį ánsəʻd tɹigáʻvə. 'bɒt đə víkəʻ, səʻ, hī iz ə ki̯áind[2]) man, and ə gúd; bɒt đə púəʻ dōnt andəʻstánd him, nǫʻ hī́ đem. hī iz tu lə́ʻnəd, səʻ, and, sḗviŋ jǫʻ pɹesents, tū́ fǫnd ǫv hiz pɹę̄əʻbuk'. — 'u̯ɒn ki̯ā́nt[2]) bi tū fǫnd ǫv ə gud þiŋ'. — 'nǫt ɒnlés jū mēk ən áidəl ǫv it, səʻ, and fánsį đat menz̲ sṓlz̲ u̯əʻ mēd̲ fə đə pɹę̄əʻbuk, and nǫt đə pɹę̄əbuk fə đém'. — 'bɒt ki̯anǫt hī ekspṓz̲ and ɹīdɹés đīz ī́vəlz, if đē egzíst?' — tɹigi̯ā́və tu̯istəd əbaut əgén. 'ai dū

---

1) *j* is here unvoiced; the sound then becomes like that of '*ch*' in German '*ich*', but weaker.

2) The sounds here printed *ki̯*, *gi̯* are properly simple sounds, being the front-palate plosives, which correspond to back-palate (velar) *k*, *g*. To the ordinary ear they seem to have a *i̯*- sound at the close. (Cf. Horn, NE. Gr. I. 185.)

əu̯ail, jū́ kud u̯ǭk daoñ ən sī. ai beg jə pādn, sə̄, đo, fǫ þiŋkiŋ əv sʋtš ə þiŋ. đei a nǫt pleisįz fit fǫ džentlmn, đæts sə̄tn'. đə̄ u̯əz ə steid aiɹənį in hiz toun, u̯itš[1]*) lænsəlǫt felt. — 'bʋt đə klə̄džimən gouz?' — 'jes, sə̄'. — 'ænd mis ǫnǭ́ɹiə gouz?' — 'jes, gǫd ǭlmáitį bles ə'. — 'ən dū nǫt đei sī đət ǭl gouz ɹait?' — đə džaeənt tu̯istid iz hjūdž limz, əz if tɹaiiŋ tu ævóid ən ǣnsə, ænd jet nǫt dę(ə)ɹiŋ tə dū söu. 'dū klə̄dzimən go(u) əbaot əmʋŋ đə pūə*[2]*) mʋtš, sə̄, ət kǫlįdž, bįfǫ đei ā ǭdéind?' — lænslǫt smaild ən šuk iz hed. — 'ai þǭt söu, sə̄. ā(ə) gud vikə iz laik đį ɹest hiə əbaots. gǫd nouz hi stints naiđə taim nə mʋnį — đə soulz əv đə pūə ə u̯el lukt ǣftə, ən đə bǫdįz tu — əz fā əz hiz pə̄s u̯il gou, bət đæts nǫt fāə'. — 'iz i ʃil ʃǫf, đen?'. — 'đə liviŋz u̯ə̄þ sʋm fǭ́tį paonds ə jīə. đə gɹeit taiđz, đe sei, a u̯ə̄þ betə đən tu̯elv hʋndɹəd; bʋt sku̯aiə læviŋtən hæz đem'. — 'ou, ai sī́!' sed lænsəlǫt. — 'ā(ə)m glǣd jį dū, sə, fə ai dount', mīklį ænsəd trįgāvə. bʋt đə vikə, sə, hi iz ə kaind mæn ənd ə gud; bət đə pūə dount ʋndəstǽnd him, nǫ hi đem. hīz tu lə̄nįd, sə̄, ænd, seiviŋ jə pɹezəns, tū fǫnd əv iz pɹę̄(ə)buk'. — 'u̯ʋn kǣ̆nt bi tu fǫnd əv ə gud þiŋ'. — 'nǫt ənles jū meik ən aidl ǫv it, sə̄, ən fǣ̆nsį đət menz soulz u̯ə meid fə đə pɹēəbuk, ə(n) nǫt đə pɹē(ə)buk fə đēm̄'. — 'bət kæn(ǫ)t hi įkspouz ən ɹįdɹes đīz īv(ə)lz, if đei įgzist?' — tɹįgāvə tu̯istįd əbæut əgen. 'ai du nǫt sei*

---

1) *u̯* only takes the place of *u̯* (written 'wh') when the syllable is unstressed, and not always then.

2) Pronounced *pǭ* in conversation.

nǫt sḗ đət ai þíŋk it, sə˞; bɒt đís ai nō, đat ev.ɹį púə˞ man in đə vḗl þiŋks it — đat đə pā́˞sənz ā˞ əf.ɹḗd ǫv đə lándlǭ˞d̲z̲. đē mɒst sī́ đīz þiŋz, fə đe ā nǫt bláind; and đē t.ɹái tu plāstə đem ɒp aut əv đə.ɹ ōn pǫ́kəts'. — 'bɒt u̯ai, in gǫ́dz nḗm, dōnt đə st.ɹaik ət đə .ɹū́t əv đə mátə˞, and gō st.ɹḗt tu đə lándlǭ˞d̲z̲ and tél đem đə t.ɹū́þ?' āskt[1]*) lánslǫt. — 'sō pīpl sḗ, sə˞. ai sī́ nō .ɹīzən fǫ.ɹ it eksépt đə u̯ɒn u̯itš ai gḗv jū. bįsaid̲z̲, sə˞, jū mɒst .ɹəmémbə˞, đat ə man kā́nt*[1]*) ku̯ǫ.ɹəl u̯iđ hiz ōn kín; and sṓ menį ǫv đem a˞ đę̄ə˞ sku̯áiə˞z b.ɹɒđə˞z, ǫ˞ sɒnz, ǫ˞ névjūz̲'. — 'ǫ˞ gud f.ɹéndz u̯iđ him, at līst'. — 'ái, sə˞, and tu dū đem dźɒstis, đe had nīd, fǫ˞ đə púə˞s sēk, tu kī́p gud f.ɹendz u̯iđ đə sku̯áiə˞. hau éls ā˞ đē tu get ə fā́˞điŋ fǫ˞ skū́lz, ǫ˞ kṓl-sɒbsk.ɹípšənz, ǫ˞ laiiŋ-ín sǫsáíətįz, ǫ˞ léndiŋ-láib.ɹə.ɹiz, ǫ˞ penį klɒbz'*[2]*). if đē spṓk đę̄ə˞ maindz tu đə g.ɹēt u̯ɒnz, sə́˞, hau kud đe kī́p đə pa.ɹiš tugéđə?'*

---

1) *ā* in *āskt* is *a* of *man* prolonged: *ā* in *kānt* is St. Eng. *ā*. *a* = N. Eng. *a* in this piece and always, where the contrary is not stated. The speaker is sometimes influenced by St. Engl.; hence the apparent inconsistencies.

2) Perhaps *b*, *z* etc., when final, are never more than faintly voiced, unless by assimilation. As a rule they may be regarded as weak voiceless sounds.

đət ái þiŋk it, sə̄; bʋt đis ai nou, đət evɹį puə mæn in đə veil þiŋks it — đət đə pāsnz a əfɹeid əv đə lændlǭdz. đei mv́st sī́ đīz þiŋz, fǫ đe ə nǫt blaind; ænd đei tɹai tə plæstə đem ʋp aot əv đeɹ oun pǫkįts'. — 'bət u̯ai, in gǫdz neim, dount đei stɹaik ət đə ɹūt əv đə mætə, ən gou stɹeit tə đə lændlǭdz ən tel đem đə tɹūþ?' æst lænsəlǫt. — 'sö[1]) *pīpl sei, sə̄. ai sī nou ɹīzn fǫɹ it įksept đə u̯ʋn u̯itš ai geiv ju. bįsaidz, sə, ju mʋst ɹimembə đət ə mǣn kānt ku̯ǫɹəl u̯iđ hiz oun kiñ; ənd sóu menį əv đem ə đə sku̯aiəz bɹʋđəz, ǫ sʋnz, ǫ nefjūz'. — 'ǫ gud fɹenz u̯iđ him, ət līst'. — 'ai, sə̄, æn tə du đem džʋstįs, đei hæd nīd, fə đə pūəz seik, tə kīp gud fɹenz u̯i(đ) đə sku̯aeə. haə els ə đei tə get ə fāđiŋ fə skūlz, ǫ koul-sʋbskɹípšnz, ǫ laiiŋ-in səsaeətįz, ǫ lendiŋ-laebɹəɹįz, ǫ penį klʋbz? if đei spouk đ(e)ə̄ maen(d)z tə đə gɹeit u̯ʋnz, sə̄, hao kud đei kīp đə pæɹiš təgeđə?'*[2])

---

1) See p. 65, n. 2, VIII (C.); and cf. Viëtor, 'Kleine Phonetik' (p. 28), on weak *o* in English with Sweet, S. of E. p. 74.

2) The vowel-sounds, especially the diphthongs, appear to be less rigidly fixed than is usual in St. Eng. The intonation is also much more varied. A number of words, which do not occur in this passage, have a different stress or different sounds; e. g. *đį ʃáidiə, ízəleit* (*đį aidíə, áisəleit* in St. Eng.). The glottal stop is fairly frequent, especially where St. Eng. has *ɹ* between vowels, e. g. *fā ʃaut* (far out). Ctr. St. Eng. *nǫt ətǭl* with Am. *nǫt ət (ʃ)ǭl*. There is no nasalisation. It should be borne in mind that educated 'American pronunciation' is much more variable than English owing to the mixture of races and the vast extent of the country. Palatal *kį, gį* are heard in the S. Cf. on N. Am. Engl. articles in 'Die Neueren Sprachen', II, 1895, and in 'Englische Studien', Bd. 41, 1 (1909). Some texts are printed in 'Le Maître Phonétique', in which the book-reviews by Americans are also worth studying.

XI. No. III in Western N. American Eng.

[Pronunciation of Miss M. F. Neill, of Helena, Montana, U. S. A. — Transcribed by Miss Neill and Mr. A. Montgomery.]

ʿbjutįfl stɹīm đisʾ, sed lanslǫt hu hæd ə kəntínjuəl lǫŋiŋ — ɹait ǫ ɹǫŋ — tə tšæt u̯iþ iz įnfīɹjə̄z; ænd u̯ǫz pɹǫpǭ́šnətlį svlkį æn ɹįzəɹvd[1]*) tə hįz svpī́ɹjə̄z. — ʿbjútįfəl įnvf, sə̄ʾ, sed đį kīpəɹ, u̯įđ ən emfəsiz ǫn đə fə̄st u̯ə̄d. — ʿu̯ai, hæz it ęni vđə fǭlt?ʾ — ʿnat*[2]*) sou houlsəm æz pɹitį, sə̄!ʾ — ʿu̯ət hām dvz it du?ʾ — ʿfīvə, ən eigju, ən ɹumətizm, sə̄ʾ. — ʿu̯ę̄əʾ? askt lanslǫt, ə litl əmjuzd bai đə mænz lakǫ́nik ansə̄z. — u̯ęɹévə đə u̯ait fǫg spɹedz, sə̄. — ʿu̯ə̄z đæt?ʾ — ʿevɹiu̯ę̄ə, sə̄ʾ. — ʿænd u̯en?ʾ — ʿǭlu̯əz, sə̄ʾ. — lanslǫt bəɹst aut lafiŋ. đə mæn lukt vp ət him sloulį ənd sīɹjəslį. — ʿjə u̯ədnt laf, sə, if jud sīn mvtš əv đį įnsaid əv đīz katidžz ɹaundʾ. — ʿɹilįʾ sed lanslǫt, ʿai u̯əz ounlį lafiŋ ət auɹ meikiŋ svtš veɹį šǭt u̯ə̄k əv svtš ə lǫŋ ənd sīɹjəs stoɹį. də ju mīn đət đį vnhélþines əv đis kəntɹį iz houlį kǭzd bai đə ɹivə̄?ʾ — ʿnou, sə̄. đə ɹivə-dæmps ə̄ gǭdz sendiŋ; ən sou đei ɹ nat tu bæd tə bę̄ɹ. bvt đę̄ɹz mouə əv mænz sendiŋ,*

---

1) *ɹ* is often coronal in such combinations as (written) *-er*, *-or*, etc. Nasalization is not apparent in this pronunciation. Many Americans do not nasalize at all. Cf. the foregoing piece.

2) This vowel (printed *a*), seems to be English *ǫ* unrounded, raised and advanced. The sound resembles German *a* in 'hat' or, if unstressed, English *v* in 'hut'. *a* in *lanslǫt* etc., where St. Eng. has *ā*, is N. Eng. *a*. *ā* is probably the same sound lengthened. Some Americans use *ǣ* for *ā*.

XII. A Fragment of III in Scottish Pronunciation.

[The following represents some of the most frequent variations from St. Eng. met with in the English of educated Scotch speakers, especially in the E. districts.]

ʿbjūtįful[1]) *strīm đįsʾ, sed lænslǫt, hū hæd ə kǫntínjuəl lǫŋiŋ — rait ǫ rǫŋ — tə tšæt*[2]) *u̯įþ hiz infíriərz; ənd u̯ǫz propǫ́ršənətlį svlkį ənd rįzęrvd tə hiz supī́riərz. — ʿbjūtįful env́f, sərʾ, sed đə kīpər, u̯iþ ən emfəsis ǫn đə ferst u̯ərd. — ʿu̯ai, hæz įt enį vđə(r) fǫlt?ʾ — ʿnǫt sō*[3]) *hōlsm æz prįtį, sərʾ. — ʿu̯ǫt harm dvz įt dū?ʾ — ʿfīvər, ənd ēgju*[3]), *ənd rŭmətizm, sərʾ. — ʿu̯ę̄r?ʾ*[4]) *askt lanslǫt, ə litl əmjūzd bə đə mænz lakǫ́nik ænsərz. — ʿu̯ęrévə(r) đə u̯ait fǫg spredz, sərʾ. — ʿu̯ę̄rz đæt?ʾ — ʿévrįu̯ę(r), sərʾ. — ʿənd u̯en?ʾ — ʿǫlu̯įz, sərʾ. — lænslǫt berst aut læfiŋ. đə mæn lukt vp ət him slōlį ənd sīriəslį. — ʿju u̯udnt læf, sər, įf jud sīn mvtš əf đį įnsaid əf đīz kǫtədžįz raundʾ. — ʿrīlįʾ, sed lænslǫt, ʿai u̯əz ōnlį læfiŋ ət aur mēkiŋ svtš verə šǫrt u̯ərk əf svtš ə lǫŋ ənd sīriəs stōrį. du jə mīn đət đį vnhélþįnəs əf đis kvntrį iz holį kǭzd bə đə rivər?ʾ — ʿnō, sər. đə rivər-dæmps ar gǫdz sendiŋ; ənd so đe ar nǫt tu bæd tə bę̄r*[4]). *bvt đərz mōr əv mænz šendiŋ, đæt iz tu*

---

1) *ū* and *ī* are monophthongal as a rule; they are tenser than in Standard English, as also are short *u* and *i*. Differences of length are less pronounced.

2) *tšat, had*, etc. are dialectal.

3) *ō* and *ē* are frequently tense and monophthongal, but some speakers pronounce diphthongs, as in Northern English, in which the first element is long and tense, the second short and lax (*ǭ̣u, ę̄i*).

4) Or *u̯ę̄r, bę̄r*; cf. Horn, NE. Gr. p. 75, Anm. 1.

đæt iz tu bæd tə bę̄.ɹ'. — 'u̯ǫt dju mīn?' — 'ā men laiklį tɒ bī helþį, u̯en đei aɹ u̯əʹs hauz̲d̲ đæn ə pig?' — 'nou'. — 'ən u̯əʹs fed đən ə haund?' — 'gud hevnz! no!' — 'ǭ pæk(t) təgeđə̄ tə slĭp, laik piltšə̄ɹdz in ə bæɹl?' — 'bɒt, mai gud felo, dju mīn đæt đə leibəɹə̆z hīɹ əɹ in đæt steit'. — 'it iznt fā tə u̯ǭk, sə̄. pəɹhǽps sɒm dei, u̯en đə mei-flai həz gǫn ǫf, ən đə fiš u̯ount ɹaiz ə u̯ail, ju kud u̯ǭk daun ən sī. ai beg jə̄ pādn, sə̄, đo, fə þiŋkiŋ əv sɒtš ə þiŋ. đei əɹ nǫt pleisįz fit fə̆ɹ ə džentlmən, đæts sə̄tn'. đę.ɹ u̯əz ə steid aiɹnį in hiz toun, u̯itš lanslǫt felt. — 'bɒt đə klə̄dzįmən gouz?' — 'jes, sə̄'. — 'ən mis ǫnǭ́ɹjə̆ gouz?' — 'jes, gǫd ǭlmaitį bles ə̄!' — 'æn du nat đei si đət ǭl gouz ɹait?' — đə džaint tu̯istįd hiz hjūdž limz, æz if tɹaiiŋ tə əvoid ən ansəɹ, ænd jet nɒt dę.ɹiŋ tə du sou. 'du klə̄džįmn gou əbaut əmɒŋ đə pūə mɒtš, sə̄, æt kǫlįdž, bįfoɹ đe aɹ ǫɹdéind?' — lanslǫt smaild, ən šuk iz hed. — 'ai þǭt so, sə̄. auɹ gud vikə iz laik đį ɹest hiɹəbauts. gǫd nouz hi stints nīđə taim nə mɒnį. đə soulz əv đi puə ə u̯el lukt aftə, ən đə badįz tu, æz fa əz hiz pə̄s u̯il go; bɒt đæts nat fă'. — 'iz i il ǭf, đen?' — đə liviŋz u̯ə̄þ sɒm fǭtį paundz ə jīə. đə gɹeit taiđz, đei sei, ə̄ u̯ə̄þ betə đən tu̯elv hɒndɹəd, bɒt sku̯aijə̆ læviŋtn hæz đem'. — 'ǭ ai sī', sed lanslǫt. — 'aim glæd jə du, sə̄, fǭɹ ai dount', mīklį ansə̄d tɹeigǻɹvə. 'bɒt đə vikə, sə̄, hiz ə kaind mæn ænd ə gud; bɒt đə puə dount ɒndəstǽnd im, nǫɹ hī đem. hīz tu lə̄nįd, sə̄, ænd, seiviŋ ju pɹezns, tu fǫnd əv iz prę̄əbuk'. — 'u̯ɒn kant bi tu fǫnd əv ə gud þiŋ'. — 'nǫt ənles ju mek ən aidl əv it, sə̄, æn fænsį đət menz soulz u̯ə̄ meid fə đə pɹę̄əbuk, an nɒt đə pɹę(ə)buk fə đem'. — 'bɒt kænɒt hi ekspóuz æn rįdɹes đīz īvəlz, if đei įgzist?' — tɹeigǻɹvə tu̯istįd

bæd tə bę̄r'. — 'u̯ǫt du jə mīn?' — ar men laiklį tə bi helþį u̯en đe ar u̯ərs hauzd đən ə pįg? — 'nō'. — 'ənd u̯ərs fed đən ə haund?' — 'gud hevnz! nŏ!' — ǫr pækt təgeđə(r) tə slĭp, laik piltšərdz in ə bærl?' — 'bʋt, mį gud felo, dū ju mīn đət đə lēbərərz hīr ar in đæt stēt?' — įt įznt far tə u̯ŏk, sər. pərhǽps sʋm dēĭ, u̯en đə mē-flai (h)əz gǫn ǫf, ənd đə fĭš[1]) *u̯ōnt raiz au̯áil, jə kud u̯ǭk daun ən(d) sī. a(e) beg jŭr pardn, sər, þō, fǫr þiŋkiŋ əf sʋtš ə þiŋ. đēr nǫt plēsəz fit fǫr džentlmən, đæts sertn'. đər u̯əz ə stēd airənį in (h)iz tōn u̯itš lanslǫt felt. — 'bʋt đə klerdžįmən gōz?' — 'jes, sər'. — 'ənd mis (h)ǫnóriə gōz?' — 'jes, gǫd ǫlmáitį bles hər!'*[2]).

. . . . . .

1) Dialectal *fəš, fīš.*

2) Some examples of individual Scottish pronunciations will be found in Mr. D. Jones' book, 'The Pronunciation of English' (Camb. Univ. Press, 1909), a work to which I owe some help in preparing this typical specimen.

N. B. The author regrets that he has been unable to obtain any Welsh specimens. *(Verb. sap!)* The Welsh *tongue* apparently employs the following special sounds or combinations; — (North) *a, ā* (as in N. Eng.), *aĕ, aŭ, ęŭ, ęĭ, uĭ*; *r* (even final), *x, l̲, r̲h.* — (South) *a* (as above), *aĭ, aŭ, ę̄, e, ə̄ĭ, ęŭ, uĭ*; *r, r̲, x, l̲, m̲.* (See Transcripts by Messrs. Ll. J. Jones and W. Davies, Maître Phon., July & Sep. 1909.)

əbaut əgen. ˈai du nat sei đœt ai þiŋk it, sə; bʊt đis ai nou, đœt evɹi puə mœn in đə veil þiŋks it — đœt đə pāsnz āɹ əfɹeid əv đə lœnlǭdz. đei mʊst sī đīz þiŋz, fǫ đei ə nat blaind; ən đei tɹai tə plastə đem ʊp aut əv đęɹ oun pakiŋtsˀ. — ˈbʊt ɣai, in gǫdz neim, dount đei stɹaik ət đə ɹūt əv đə mœtə, ən gou stɹeit tə đə lœnlǭdz ən tel đəm đi tɹūþ?ˀ, askt lanslǫt. — ˈsou pīpl sei, sə. ai sī nou ɹizn fǫɹ it eksépt đə ɣʊn ɣitšˑ ai geiv ju. bisaidz, sə, jū mʊst ɹimembə đœt ə mœn kant kɣǫɹl ɣiđ iz oun kin; ən sou menį əv đem āɹ đęɹ skɣaiəz bɹʊdəz, ǫɹ sʊnz, ǫɹ nefjuzˀ. — ˈǫɹ gud fɹendz ɣiđ him, œt līstˀ. — ˈei, sə, œn tə du đem džʊstįs, đei hœd nīd, fǫɹ đə puə seik, tə kīp gud fɹendz ɣi đə skɣaiəɹ. hau els ə đei tə get ə fāđiŋ fǫ skūlz, ǫɹ koul-sʊbskɹípšənz, ǫɹ laiiŋ-in səsaiətįz, ǫɹ lendiŋ laibɹəɹįz, ǭɹ penį klʊbz? if đei spouk đęɹ maindz tə đə gɹeit ɣʊnz, sə, hau kud đei kīp đə pœɹiš təgedəˀ?

XIII. A Fragment of III in Hessian Pronunciation [1]).

ˈbjūdiful zdrĭm zizˀ, ˈzed lanzlŏt, hu hed (had) a(ę) kŏnţinuəl lŏŋiŋ — raid ǫr rŏŋ — ţu džed (džad) wiz hiz ʃinfīrjŏrz; end (and) wez (wŏz) brǫpŏrżənedlį zǫlkį (zʊlkį) end (and) rizerwd ţu hiz zúpīrjŏrz. — ˈbjŭdiful ʃinǫf (ʃinaf), zǫr, zed zi kipər, wiz an (en) ʃemfaziz ōn zi fǫrzd wǫrdˀ. — ˈwai, hez (haz) id enį ǫzər fŏltˀ? — ˈnŏd zǫ hǫlzəm az (ez) briţį, zǫrˀ. — ˈwŏt harm dǫz id dūˀ? — ˈfiwər, end (and) ʃęgjū end (and) rūmatízm, zǫrˀ.

1) N. B. This transcript represents, not an average H. student's pronunciation, but all the mistakes into which he may be tempted to fall. It should be a warning to all, an insult to none!

XIII. Notes on the faults indicated.

1. These faults are not confined to Hessians, but are characteristic for natives of West Middle Germany generally[1]). North and South Germans should inform themselves, (a) which of the mistakes mentioned are liable to occur in their own English; (b) whether they have any other faults not indicated here.

2. The weak voiceless Middle Germ. 'lenes' *b̲*, *d̲*, *g̲* must be avoided in Eng., in which the weak sounds are voiced (*b*, *d*, *g*), while the voiceless sounds (*p*, *t*, *k*) are all strong, and more energetically pronounced than the Mid. Germ. 'fortes' (here printed *p̣*, *ṭ*, *ḳ*). In English W. Mid. Germans must take special pains to distinguish 'fortes' and 'lenes' before *-r* and *-l*. Contrast 'pray' with 'bray' (*p.ei*, *b.ei*), 'plot' with 'blot' (*plọt*, *blọt*); 'drought' (*d.aut*) w. 'trout' (*t.aut*); 'class' (*klās*) w. 'glass' (*glās*), 'crow' (*k.ou*) w. 'grow' (*g.ou*).

3. *z̲* (= weak 's') and *ž̲* (= weak 'sch'), which are used in W. M. Germ. respectively for *z* and *s*, *ž* and *ś*, without discrimination, should be avoided. English has both the voiced sounds (*z* and *ž*) and both the voiceless (*s* and *ś*). The latter are much sharper than in W. M. G. *z̲* must never be used for Eng. *đ*, *þ*.

4. *w*, the weak (often semi-voiceless) bilabial of W. M. G. 'Wasser' and even N. Germ. 'Quelle' does not occur in St. Eng. Distinguish carefully *u̯* (*u̯*) of 'Whine' (*u̯ain* or *u̯ain*) from *v* of 'Vine' (*vain*).

5. *r*. For the Eng. use of *r* and *.* cf. p. 13. Uvular *r* must be entirely avoided in Eng., in which it is purely dialectal.

---

1) Cf. Freund, 'The Sounds of West Middle German &c.', Mod. Lang. Review, V. 1. (1910) and separate reprint (Camb Univ. Press).

6. Vowels. Special care must be taken to avoid substituting the native for the foreign vowels, which differ from them more or less in nearly every case. Contrast

Germ. *ŏ*, *ō* ; *ę* (*a*); *a* (*ɑ*); *ī* (*i*).

with Eng. *ǫ*, *ou* (*ō*); *æ* ; *ɐ* (*ə*); *į* .

7. The glottal stop *ʔ* before vowels is abnormal in St. Eng. N. Germans should be particularly on their guard here.

8. In general the tongue is less tense and is drawn back further in the mouth in Eng. than in Germ.; but the attempt to protrude the lower jaw unnaturally is not to be recommended.

Addenda et Corrigenda.

į. This sign might have been used more freely for short unstressed *i*; e. g. *'founętiks meiks əs indįpéndənt əv rezįdəns əbrǭd'* (Sweet, The Sounds of Eng. p. 93; cf. ibid. p. 29, § 68). In order not to complicate the text unduly, it has only been printed where it seemed essential to insist on a lowered *į*.

* p. 29, l. 350 *u̯en đə þīm laiks đi* is archaic; we should now say *u̯en də đīm sjūts ju* (*đi*).

* p. 31, l. 66 Or *sǫlt(ə).u̯į*.

p. 20, l. 51	for	*đĕə*	read	*đę̆ə*.
p. 21, l. 70	„	*įnfįnitį*	„	*įnfínįtį*.
p. 21, l. 75	„	*sęd*	„	*sed*.
p. 21, n. 2)	„	*lédžislėitjuə*	„	*ledžįsleitjuə*.
p. 22, l. 120	„	*pœɹǫksizəmz*	„	*pœ́ɹǫksizəmz*.
p. 26, l. 21	„	*viktɐɹį*	„	*viktəɹį*.
p. 42, l. 55	„	*u̯ǫz*	„	*u̯əz*.
p. 60, l. 251	„	*ǭlu̯įz*	„	*ǭlu̯įz*.
p. 61, l. 245	„	*sə̄*	„	*sə̄'*.
p. 63, l. 285	„	*u̯ǭk*	„	*u̯ǭk*.

283806

Montgomery

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

VERLAG VON KARL J. TRÜBNER IN STRASSBURG.

HISTORISCHE NEUENGLISCHE GRAMMATIK

VON

DR. WILHELM HORN

AO. PROFESSOR DER ENGLISCHEN PHILOLOGIE
AN DER UNIVERSITÄT GIESSEN.

I. TEIL: LAUTLEHRE.

MIT EINER KARTE.

Gr. 8°. XVI, 239 S. 1908. Geheftet ℳ 5.50, in Leinwand gebunden ℳ 6.—

„. . . Zahlreiche Beispiele erleichtern das Verständnis; alle Einzelheiten sind in die Anmerkungen verwiesen. Vieles, was bisher in Einzeluntersuchungen zerstreut war, findet sich hier bequem vereinigt. Das Buch wird sicher dem Studierenden eine willkommene Hülfe bei Universitätsvorlesungen sein." *Literarisches Zentralblatt 1908, Nr. 32.*

Geschichte

der Altenglischen Literatur.

Von **Alois Brandl.**

I. Teil:

Angelsächsische Periode bis zur Mitte des zwölften Jahrhunderts.

Sonderabdruck aus der zweiten Auflage von Paul's Grundriss der germanischen Philologie.

Lex. 8°. IV, 204 S. 1908. ℳ 4.80, gebunden ℳ 5.60.